

బొలనంద బోమ్మల
డాన్ ట్రైకోప్ సాహన యాత్రలు

Acc. No. 7413

0
4/2
1/2002

స్వేచ్ఛాయిస్థితి
నింగంపల్లి అప్పారెవ

2408
R.O.P.

నవరత్నభుక్ హాస్

కార్బమార్గురాక్, విజయవాడ 520002.

బొలాసంద బొమ్మల దాన్ క్షీర్ నోట్ సాహస యూతుల
రచన :
సింగంపల్లి అప్పారావు

ప్రథమ ముద్రణ :
నవంబర్ 2000

Acc. No. 7413

ముఖచిత్రం :

రవి

తోపరి బొమ్మలు :
వి.యన్. ప్రకాశ్

C
494, 8183
Aff

② ప్రచురణ హక్కులు :

ధ. తె. అర్. మూర్తి (పల్లిషర్)

28-22-20, రహిమాన్ పీథి

అరండల్ పేట, విజయవాడ-2

ఫోన్ : 432 813

ముద్రణ :

ది. వి. ప్రీంటర్స్

విజయవాడ-2

మైళ్ల : రు. 25.00

భాలసాహిత్యంలో - ఖంగారు మొలకలు

భాలసాహిత్యంలో బొమ్మల చిరిడి పాయబాబా	బొమ్మల మర్మాద రాషున్న కథలు
" అరేబియన్ నైత్ అద్యుత కథలు	" అల్లాపుద్దిన్ అద్యుత దీపం
(3 ఫాగాలు)	" అశీబాబా 40 దొంగలు
" పేక్కపియర్ అద్యుత కథలు(3ఫాగాలు)	" అక్వర్ బీర్బల్ వినోద కథలు
" బైతిల కథలు (2 ఫాగాలు)	" బేతాళ కథలు
" సింద్రాద సాహన యూతలు	" తెనాలి రాషుకృష్ణ కథలు
" రాధినీసన్ క్రూసో సాహన యూతలు	" పరమానందయ్య కథలు
" డాన్ క్వోస్ట సాహన యూతలు	" భద్రీ-విక్రమాదిత్యల కథలు(2ఫాగాలు)
" రాధినీహద సాహన యూతలు	" అహార్వ్ చింతామని
" రెండు మహానగరాల కథ	" కాఁ రామేశ్వర నుణీత కథలు
" దెవిడ్ కావర్ శిల్ట	" గలివర్ సాహన యూతలు
" అలివర్ ట్రైఫ్	" భగత్ సింగ్
" రాజు - పేద	" బి. ఆర్. ఆంబేద్కర్
" ప్రపంచ అద్యుత కథలు	" సుఖాషింద్రబోన్
" పంచ తంత్రం (2 ఫాగాలు)	" అజాద్ చంద్రశేఖర్
" రామాయణం	" రాజు రామమోహనరావు
" శారథం	" మదర్ థరిసా
" శాగవతం	" రఘింద్రనాద్ తాగూర్
" దశావతారాలు	" జయప్రకాం నారాయణ
" శ్రీకృష్ణాలు	" యోగి వేమన
" శిష్యసుల్తాన్	" హృష్య కాహాచి
" నీరపాండ్య కట్టింపులు	" భగవతీవరణ

విద్యాఘ్రినీ విద్యాఘ్రలకు అమూల్య నేప్పాలు

ఇంగ్లీష్-తెలుగు డిక్షనరి
 తెలుగు-ఇంగ్లీష్ డిక్షనరి
 హింది-తెలుగు డిక్షనరి
 తెలుగు నిఘంటువు
 ప్రిఫాషా డిక్షనరి
 తెలుగు-హింది డిక్షనరి
 ఇంగ్లీష్-ఇంగ్లీష్ డిక్షనరి
 ఇంగ్లీష్-హింది డిక్షనరి
 హింది-ఇంగ్లీష్ డిక్షనరి
 రసాయన శాత్రు నిఘంటువు
 జంతుశాత్రు నిఘంటువు
 మృషిశాత్రు నిఘంటువు
 గణితశాత్రు నిఘంటువు
 శైఖికశాత్రు నిఘంటువు
 ఇంగ్లీష్ వ్యాసాలు-లేఖలు
 హింది వ్యాసాలు-లేఖలు
 తెలుగు వ్యాసాలు-లేఖలు
 ఇంగ్లీష్ గ్రామర్
 హింది గ్రామర్ (ప్రోస్కర్)
 శాస్త్రీ జోక్స్
 ప్రిఫాషా వ్యాకరణం
 ఎంకిపాటలు
 హితహిని

తెలుగు వ్యాకరణము
 సులభ వ్యాకరణము
 45 రోజుల్లో ఇంగ్లీష్
 45 రోజుల్లో హింది
 ఇంగ్లీష్ తెలుగు స్వబోధని
 హింది తెలుగు స్వబోధని
 గణిత ఒలింపియాడ్ (తెలుగు)
 గణిత ఒలింపియాడ్ (ఇంగ్లీష్)
 గణిత సూత్రములు
 గణితము-సమస్యలు-సాధనలు
 ప్రాదమిక గణిత శాత్రు స్వబోధని
 అంక గణితం
 గణితశాత్రుం (ప్రింగణితం)
 స్క్యూల్స్-స్క్యూల్ ఇండస్ట్రీస్
 పోలోగ్రాఫీ నేర్చుకుండాం
 తెలుగు సామెతలు
 ఇంగ్లీష్ తెలుగు సామెతలు
 మీ ఆంగ్ల పదాలం పెంపిందించుకోండి
 జోక్స్ వరత్త
 1001 జోక్స్-జోక్స్-జోక్స్
 1001 వింతలు-విచిత్రాలు
 నవ్వులు
 లగోళశాత్రుం-క్లీట్
 కార్బూన్లు

‘ఊన్ క్రీకోన్ట్’ సాహస యాత్రలు!

నాలుగు వందల సంవత్సరాల క్రితం సైయిద్ దేశం దష్టిం ప్రాంతాన ‘లామాంజో’ అనే జిల్లా ఉంది.

ఆ జిల్లాలోని ఓ కుగ్రామంలో ‘క్రీకోడా’ అనే పేరుగల వ్యక్తి ఉండే వాడు.

క్రీకోడా మధ్యవయసుగుడు. గౌరవప్రదమైన సాంప్రదాయ కుటుంబంలో పుట్టాడు. సన్సుగా, పొడవుగా ఉండేవాడు. క్రీకోడాకు చెడు అలవాట్లు ఏమీ లేవు. నిత్యం వ్యాయామం చేస్తూ ఉండేవాడు. అతడిది ఆరోగ్యవంతమైన శరీరం!

అతడు భసవంతుడు కాకపోయినా ఏమీ లేనివాడు మాత్రం కాదు. కొద్ది పొటి భూ వసతి వుండేది. క్రీకోడాకు యింకా వివాహం కాలేదు. ఇంట్లో అతని మేనకోడలు, ఓ ముసలి నొకరు తప్ప వేరే ఎవరూ లేరు. ఇంతి పనులు వాస్తు చూస్తుండేవారు. పొలం పనులు జీతగాడొకడు చూస్తుండేవాడు.

క్రీకోడా పద్ధటి కుక్క, దీనావస్తలో ఉన్న ఓ ముసలి గుర్రం వుండేవి. ముసలి గుర్రానికి క్రీకోడా ముద్దుగా పెట్టిన పేరు ‘రోజినాంటి’.... అతడికి ఆ గుర్రమంపే ఎంత మక్కలవో చెప్పలేము. అయితే ఏం లాభం?.... దానికి తగినంత ఆశారం మాత్రం పెట్టలేకపోయేవాడు. అందుకు అతడి ఆర్థిక పరిస్థితి అవరోధంగా ఏర్పడేది. అందువలన, అది బాగా ఒక్కచికిత్స ఎముకల గూడులా వుండేది.

“నొ గుర్రం ప్రపంచంలోకిలో అందమైన గుర్రం! ఈ విశిష్టమైన గుర్రానికి యజమానిని చెప్పుకోవడం నాకెంతో గర్వకారణం!” అని గర్వంగా చెప్పు కునేవాడు క్రీకోడా.

క్రీకోడాకు చేయవలసిన దినచర్య అంటూ ఏది లేదు. చిన్నతనం నుండి అతడికి పుస్తకాలు చదవడా అంటే ఎంతో యిష్టం. ఆ ఇంట్లో ఎన్నో పురాతన గ్రంథాలు వుండేవి. అందులో పీరాధిపీరుల సాహస గాథలు, సాహస కృత్యాలు ఎక్కువగా వుండేవి. వాటిని చదువుతున్నంతసేపూ తనను ఓ మహాపీరుడిగా వృహించుకుని, ఉప్పాంగిపోతూ వుండేవాడు. దానితో, తను కూడా ఓ మహాపీరు డిగా పేరుప్రభావులు తెచ్చుకోవాలనీ, తన పేరు కూడా చరిత్రలో స్థిరస్థాయిగా నిలిచిపోవాలనీ, రోజూ పగటికలలు కంటూ వుండేవాడు.

క్రైకోడాకు ఇద్దరు బాల్యస్నేహితులు పున్నారు. ఒకడు ఆ డిటిరి మతాధికారి! మరొకడు ‘నికోలస్’ అనే పేరుగల మంగలివాడు. క్రైకోడా తన స్నేహితులతో మాట్లాడినంతసేప్పు వీరాధివీరుల గురించి, వాస్తు చేసిన సాహస కార్యాల గురించి తప్ప మరొక విషయం మాట్లాడేవాడు కాదు.

ఆ విధంగా కొంతకాలం గడిచేసరికి ‘తాను కూడా మహాయోధుడు’ అని పించుకోవాలన్న కాంక్ష క్రైకోడా మనసులో గాథంగా నాటుకుపోయింది.

ఒకరోజున అతడు ఇల్లంతా నాటించాడు. మూలనున్న పెళ్ళ పెళ్ళిలో, ఇనుష్ట తపచం ఒకటి దొరికింది. క్రైకోడా ఎంతో నంబరపడిపోతూ, ఒక రోజంతా కూర్చుని దానిని తోముతూ మెరుగు పెట్టాడు.

ఆతడి పద్మ చాలా సంవత్సరాలుగా ఒక శిరస్తార్చిణం పుంది. అది ఉక్కుతో తయారు చేయబడింది. కానీ అక్కడక్కడ చిన్న చిన్న ముక్కలు విరిగిపోయి వుంది. క్రైకోడా దానికి గూడ మెరుగులు పెట్టి, విరిగినచోట రేకుముక్కలు అతి కించి, శిరస్తార్చిణాన్ని సిద్ధం చేసుకున్నాడు.

ఇకపోతే మహా వీరుడికి ఆయుధాలు పుండాలికదా! తుప్ప పట్టిన ఓ ఖడ్డాన్ని పొడవాటి బల్లెన్ని కూడా సంపాదించగలిగాడు.

యోధుడికి తగిన గుర్రం ఆతడిపద్మ పుండనే పుంది. ఇక మిగిలినదల్లా యోధుడికి తగిన పేరు. తన పేరు క్రైకోడాకు నచ్చలేదు. క్రైకోడా పేరును, డాన్ క్రైకోవ్ గా మార్చుకున్నాడు.

మహాయోధుడికి పుండవలసిన శిరస్తార్చిణం శవచం, డాలు, కత్తి, బల్లెం, గుర్రం అన్ని డాన్ క్రైకోవ్ కు సమకూర్చాయి.

కానీ ఒక్క లోపం.... అదేమంపే చరిత్రలోని ప్రతి యోధుడికి తప్ప కుండా ఓ ప్రియరాలు పుంటుంది. మరితనకు గూడ ఓ ప్రియరాలు ఉండాలి కదా!.... ఆమె సామాన్య వనిత కాకూడదు. మహారాణిగా ఉండాలి. ఆమె నామస్వరం ఆమె ప్రేమ తనకు ఉత్సేజాన్ని ప్రేరణనూ కలిగించాలి.

‘అయితే తన హృదయరాణిగా ఎవరిని ఎన్నుకోవాలి?’

అతడు అంతవరకు ఏ త్రైని గాథంగా ప్రేమించలేదు. ఏ యువతి మాత్రం అతడ్ని ఎలా ప్రేమిస్తుంది? .... ప్రేయసి విషయమై డాన్ క్రైకోవ్ దీర్ఘంగా

ఆలోచించాడు.

ఆతడికి కొన్ని సంవత్సరాల క్రిందటి సంగతి ఒకటి జ్ఞాపకం వచ్చింది—

ఆతడు నివసిస్తున్న గ్రామానికి కొద్ది దూరంలో ‘బొంబోసా’ అనే గ్రామం వుంది. ఆ గ్రామంలో సౌమాన్య రైతు కుటుంబానికి చెందిన లావుపాటి అమ్మాయి ఒకతె ఉండేది. ఆమె అందగ తే అని చెప్పిన వారు ఎవ్వురూలేరు. ఆమెను క్రైక్స్ డా ఒకసారి చూడటం తటస్థించింది. ఆమె ఆతడికి సచ్చింది. పేరు అంగి తెలుసుకొన్నాడు ఆ తర్వాత ఆమెను మరచిపోయాడు.

మళ్ళీ ఇప్పటికి ఆమె డాన్ క్రైక్స్ ట్ మనసులో ప్రత్యక్షమైంది.

‘ఆమె పేరు’ ఆలోంజాలారెంజో కదూ!....అవును! ఆ అమ్మాయే నా హృదయరాణి! ఆమె కోసం ఆమె రక్షణ కోసం ఆమె సేవలకోసం నా జీవితాన్ని వినియోగిస్తాను. నా ప్రియాలనే త్యాగం చేస్తాను.’ అనుకున్నాడు డాన్ క్రైక్స్ ట్.

‘అన్నిచీతోబాటు నా హృదయరాణి పేరును కూడా మార్చేయాలి. ఏం పేరు పెట్టాలి? ఆ....ఆమెకు డల్సినియా అని నామకరణం చేస్తాను. ఓ నా హృదయాధి దేవతా! అతిలోక సౌందర్యరాశి డల్సినియా!....నేను సాహస యాత్రలకు బయలుదేరుతున్నాను. ఎన్నో సైవర విచోరాలు చేసిన పిమ్మట నీ దర్శనం చేసుకుంటాను దేవీ! అంటూ ఉప్పంగిపోయాడు.

2

ఓ శుభముహూర్తాన డాన్ క్రైక్స్ ట్, శిరస్తార్థిణం, కవచం, ధరించాడు. కత్తి, బల్లెం, డాలు తీసుకొని, ముద్దుల గుర్రాన్ని అధిరోహించాడు. ఆ తర్వాత సాహస కృత్యాలు చేసి పేరు ప్రఫ్ఫ్యాంతులు సంపాదించడానికి గ్రామం వదిలి విశాల ప్రపంచంలోనికి ప్రయాణం సాగించాడు.

ఆతడు గ్రామం వదిలి చాలా దూరం వచ్చిన తర్వాత గాని ఓ విషయం గుర్తుకు రాలేదు.

అదేమంపే....మహా యోధుడు అనిపించుకోనేవాడు. మొదట ఇంట గెలిచి రచ్చగెలవాలి!....ఇంట అంపే తన గ్రామంలో తను యుద్ధం చేసి గెలువడానికి యోధుడనేవాడు ఎవ్వడూ లేదు, కనీసం తను మహాయోధుడు అనిపించుకోకుండా సాహసకార్యాలు చేసేందుకు బయలుదేరడం ఏమంత సబబు!....ఎలాగైనా సరే ఎపరో ఒకరితో నువ్వు మహావీరుడవు! అనిపించుకోవాలి. అంతపరకు తనకు మనశ్శాంతి వుండదు అనుకున్నాడు.

డాన్ క్రిస్తోట్ ముసలి గుర్రం అలా నడుస్తూ ముందుకు పోతూనే వుంది. అతడికి శత్రువులంటూ ఎవరూ లేదు. గమ్యషాసనమనేది అసలే లేదు. గుర్రం ఎటు తీసుకువెళితే అటుపోవడం ప్రారంభించాడు.

ఉదయాన్నే తన గ్రామంలో గుర్రాన్ని అధిరోహించిన ఆ మహాయోధుడు సాయంకాలం సూర్యుడు పశ్చిమ దిశకు చేరుకునే వరకూ గుర్రాన్ని దిగలేదు. సూర్యుతాపాన్ని తట్టుకున్నాడు. ఆకలి దహించి వేస్తున్నా భరించాడు. దాఫోన్ని లెక్క చేయలేదు. బక్క-చికిగ్నన ముసలి గుర్రానికి గూడ ఆ అవస్థ తప్పలేదు.

‘మహాయోధుడికి ఆకలిదప్పులు, విశ్రాంతి కన్నా పట్టుదట, దీష, టర్పు, సహనం, త్యాగశీలత ముఖ్యం’ అన్నది డాన్ క్రిస్తోట్ సిద్ధాంతం!—

సిద్ధాంతానికి గూడ ట హాధ్య అంటూ ఉంటుంది కదా సాయంకాల మయ్యె సరికి యోధాగైనిసరుడు బాగా అలసిపోయాడు. గుర్రం నురగలు కక్క-సాగింది. విశ్రాంతి తీసుకునేందుకు ఏడైనా కోట కనిపిస్తుందేమానని క్రిస్తోట్ అటుయిటు దృష్టి సారించి చూసాడు.

దూరంగా ఉన్న ఒక పూటకూళ్ళ ఇల్లు అతడికి కనిపించింది.

‘భేష్ట! ఈ కోట నా వంటి మహాయోధులు విశ్రాంతి తీసుకునేందుకు తగి నట్టుగానే ఉంది. నేను ఈ రాత్రికి ఇక్కడ కాలజైపం చేస్తాను.’ అనుకున్న క్రిస్తోట్ నెమ్మిగా గుర్రంమీద పూటకూళ్ళ ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

‘మహాయోధుడనైన నేను వస్తున్న వార ఈ కోటకు చేరే ఉంటుంది. మరి నన్ను ఆహ్మానించడానికి ఏ ఉద్దోషి కూడా రాలేదేమి?’ అనుకున్నాడు క్రిస్తోట్.

అంతలో పంచులను కొనే కాపరి ఒకడు తన పంచులను తోలుకుంటూ అటుగా వచ్చాడు. అతడు పంచులను ఒకచోట చేర్చుచూసికి పీలుగా తన దగ్గరున్న కొమ్ముబూరా నోకదానిని విగ్గరగా ఉండాడు.

‘అయితే నేను వస్తున్న విషయం కోటలోని వారికి తెలిసిందన్న మాట!.... మరి నన్న ఆహారానించేందుకు లలనా మఱలు రావాలి కదా! ఇంకారాలేదేమిటి?’ అనుకున్నాడు.

ఆదే సమయంలో పూటకూళ్ళ ఇంట పనిచేస్తున్న ఇద్దరు త్రీలు యివతలికి వచ్చారు. వస్తూనేవాళ్ళు, ఎదురుగా గుర్రం మీద కూర్చుని తమవంకే చూస్తున్న మహాయోధుడైని చూసారు. అతడి ఆకారం వేషం చూసి వాళ్ళు భయపడి తిరిగి లోపలికి పెళ్ళాబోయారు.

“అగండి కులీనవంశ సంజాతులారా! స్వాగత సత్కారాలు చేయకుండానే తిరోగమిస్తున్నా రేమి?” అన్నాడు.

ఆ యువతులిద్దరూ భయంతో లోనికి పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి, ఈ విషయాన్ని తమ యజమానిలో చెప్పారు.

ఆ పూటకూళ్ళ ఇంటి యజమాని ఆదరాబాదరా యివతలికి వచ్చాడు. అతడు పొట్టిగా గుండ్రని బంతిలా ఉంటాడు. బాగా కొప్పు పట్టిన శరీరంతో చూసే వారికి నవ్వు వచ్చేటట్టు రనిపిస్తాడు.

అతడు డాన్క్రిస్టోఫ్ ని చూస్తూనే భయపడి “యోధాగ్రేసరా! స్వాగతం! సుస్వాగతం! మీరాక కొరకు మేము ఎంతో కాలంనుండి ఎదురు చూస్తున్నాం. దయ చేయండి. ఆ ఉత్తమాశ్వంపై నుండి క్రిందికి దిగండి. మీ కోసం విలువెన భోజన పదార్థాలు ఎదురు చూస్తున్నాయి. దయ చేయండి!” అన్నాడు వినయ విధేయతలు ప్రవర్తిస్తా.

పూటకూళ్ళ ఇంటి యజమాని లోక్యం తెలిసినవాడు. ఎవరిని ఎలా ఆహారానించాలో అతడికి బాగా తెలుసు.

డాన్క్రిస్టోఫ్ ఎంతో సంతోషిస్తూ గుర్రం దిగాడు.

“చూడండి గవర్నర్ మహాశయా! మీ కోట చాలా చాగుంది. మీ స్వాగతో

పన్చాయిసం, నన్ను మంత్ర ముగ్గుణ్ణి చేసింది. మీ కోటలో విశాంతి తీసుకుంటాం. మీ ఆతిధ్యానిన్న స్వీకరిస్తాం. అదే మాకు ఆనందం. మీకు యివే మా కృతజ్ఞతాభివందనాలు.” అన్నాడు క్రైకోట్ రావలిచి చూపిస్తూ.

“చూడండి గవర్నర్ మహాశయా! ప్రపంచంలోని అరుదెన ఉత మాచ్ఛాప్లలలో మా ఈ అశ్వం ప్రథమ స్థానంలో వుంటుంది. దీని రక్షణ బాధ్యతన్ను మీ భూజస్కుంధాలపై మోపుతున్నాము. తక్షణం ఈ అశ్వరాజున్ని అశ్వరాలకు తరలించండి” అన్నాడు డాన్ క్రైకోట్.

“చిత్తం! యోధాగ్రేసరా! నా కంటికి దెప్పలా మీ ఆశ్చానిన్న వేయ కళ్ళతో చూసుకుంటాను” అన్నాడు ఘూర్చకూళ్ళ ఇంటి యజమాని తసలో సవ్వుకుంటూ.

ఆ ఇద్దరు త్రీలు క్రైకోట్సు తీసుకుని ఓ గదిలో అడుగు పెట్టారు. క్రైకోట్ కవచాన్ని విప్పించిస్తాడు. శిరస్తార్జాన్ని తీయబోయాడు. అయితే అది ఊడిరానని మొరాయించింది. ఆ ఇద్దరు త్రీలు అతడి శిరస్తార్జానం తీయడానికి విశ్వాప్తయత్వం చేసారు. అయినా ప్రయోజనం లేకపోయింది.

“ఉన్నత వంశానికి చెందిన వనితలారా! నా విషయంలో మీరు తీసుకుంటున్న శ్రద్ధాస్కులకు ఎంతో ఆనందిస్తున్నాను. ఉన్నత వంశ త్రీలకు సేవచేసేందుకు ఈ మహాయోధుడు ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంటాడని గుర్తంచుకోండి. మీ స్నేహితురాంద్రకు గూడ యా విషయం తెలియజేయండి! మికివే నా కృతజ్ఞతలు” అన్నాడు డాన్ క్రైకోట్.

ఆ యువతులిద్దరూ ఒకరి మొఫాలోకరు మాసుకున్నారు. ఆ వ్యక్తి ఏం మాట్లాడుతున్నాడో వాళ్ళకు అర్థం కాలేదు.

“ప్రభూ! మీరు భోజనం చేస్తారా? పాశియం సేవిస్తారా? లేక విశాంతి తీసుకుంటారా?” అని ఆ యువతులు డాన్ క్రైకోట్ని అడిగారు.

“ఓ కులీన యువతులారా! నాకు విందు భోజనం కావాలి. మధురమైన పాశియాలు కావాలి. ఆ తర్వాత హంసతూలికా తల్పం ఏర్పాటుచేస్తే హయగానిద్రిస్తాను. నా వంటి మహాన్నత వ్యక్తిని ఆ విధంగా సేవ చేసుకుంటే మీ జీవితాలు

థస్యత చెందుతాయి. వెళ్ళి తయ్యరగా నేను కోరినవన్నీ తీసుకురండి!” అన్నాడు కీవ్ కోట్.

వాస్తు వెళ్ళి నాలుగు ఎండు చేపలు నిల్వ ఉన్న ఇంగాళా దుంపతూర, రెండు ఎండు రోపెలు తీసుకొచ్చారు. వాటిని డాన్ కీవ్ కోట్ విందు భోజనం మాదిరిగా ఎంతో ఆప్యాయంగా ఆరదించాడు. అతడు అంతకంపె ఎక్కువ భోజనం ఇంటి దగ్గర ఆరగిస్తే కదా!

శిరస్తారీణం శిరస్సు నుండి ఊడి రాకపోవడంవల్ల కీవ్ కోట్ భోజనం చేసేందుకు చాలా ఇబ్బందిపడ్డాడు. ఇధరు త్రీలు ఆ విషయంలో అతడికి ఎంతో సహాయం చేసారు. వాస్తు టీ గొట్టం తెచ్చి దానిని అతడి నోటిలోనికి దూరిచ్చి ద్రాక్ష సారాయాన్ని అతడిచేత తాగించారు.

విందు భోజనం అయిన తర్వాత యువతులు అతడికొక కుక్కి మంచాన్ని మాపించి “ప్రఘములు యా హంసతూలికా తల్వంమీవ విళాంతి తీసుకోవచ్చు” అని చెప్పారు.

డాన్ కీవ్ కోట్ మంచంమీద కూర్చున్నాడే కానీ అతడికి నిద్ర పట్టలేదు.

“ఎవరెనా పరే! నన్ను ఈ కోటలోనే మహాయోధుడుగా ప్రకటించాలి. లేకపోతే నాకు మనశ్శాంతి ఉండడు! అంతేకాదు, ముందుముందు సాహసకృత్యలు చేయడానికి పీడిదు! కనుక నన్ను ఎవరు ‘మహాయోధుడు’గా ప్రకటిస్తారు?” అని కీవ్ కోట్ తెగ్గాలోచించాడు.

తష్ణిం అతడి మస్తిష్కంలో టీ దివ్యమైన ఆలోచన తపుక్కన మెరిసింది.

ఎంటనే అతడు దిగ్గున మంచం మీద నుండి లేచాడు. తిన్నగా పూట కూళ్ళు యజమాని వద్దకు వెళ్ళాడు.

“గవర్నర్ మహాశయా! మీతో ఒక ముఖ్యమైన విషయం ముచ్చటించాలి. అలా అశ్వశాలకు వెళ్ళాం వస్తారా ?” అన్నాడు కీవ్ కోట్.

ఇదరూ తలిసి అశ్వశాల వదకు వచ్చారు!

“విమిటి మహావీరా, మీరు చెప్పణిసో యే ఆ ముఖ్య విషయం?” అని పూట కూళ్ళు ఇంటి యజమాని అడిగాడు.

క్రైస్తోవ్ ఆటు యిటు చూసాడు. ఎవరూ లేరని నిర్ధారణ చేసుకున్న తర్వాత అమాంతం ఇంటి యజమాని కాళ్ళుమీద పదిపోయాడు.

“విమిటి ద్రుష్టు?” అన్నాడు ఇంటి యజమాని ఏమీ అర్థంగాక.

“గవర్నరు మహాశయ! మీరు కూడా యోధులేనని నాకు తెలుసు. నా కోరిక నొకదానిని మీరు మన్నించాలి. అలాగని మాట యవ్వనిదే నేను మీ పాదాలు విడిచి పెట్టును” అన్నాడు క్రైస్తోవ్ దీనంగా ముఖం పెట్టి.

క్రైస్తోవ్ మాటలు, చేష్టలు ఇంటి యజమానికి ఆశ్చర్యాన్ని తలిగించాయి.

“ఎవడి పిచ్చివాడు? ఇతడి కోరికను మన్నించకపోతే కాళ్ళు వదలనంటు న్నాడు. అదేమిటో తెలుసుకుంటాను” అనుకున్నాడు ఇంటి యజమాని.

“పీరాగ్రెనేసరా! మహావీరా! మీ వంటి మహాన్నత వృక్షికి కోరిక మన్నించడం నా పూర్వ పుణ్య విశేషంగా భావిస్తున్నాను. దయచేసి ఆ కోరిక ఏమిటో సెలవియండి!” అన్నాడు ఇంటి యజమాని.

“అయితే నా కోరిక వినండి! నన్నింతవరకూ ఎవరూ ‘మహాయోధు’గా ప్రకటించలేదు. ఆ పని మీరు చేయాలి. తెల్లివారగానే చేయాలి. చేస్తానని వాగ్దానం చేసారు కాబట్టి నేను మహాయోధుడనని మీరు ప్రకటించక తప్పుదు” అన్నాడు క్రైస్తోవ్.

“అలాగే చేస్తాను.” అన్నాడు ఇంటి యజమాని.

“మంచిది గవర్నర్ మహాశయ! ఈ రాత్రికి నేను నా పవిత్రమైన ఆయుధాలను మీ కోటలోని దేవాలయమందు దైవసాన్నిధ్యింలో ఉంచి వాటికి తెల్లివార్గూ కాపలా కాస్తాను. అప్పుడు నా ఆయుధాలు అజేయ మవుతాయి” అంటూ క్రైస్తోవ్ సాహస విరుల గాథలను వారు చేసిన సాహస కృత్యాలను ఎంతోసేపు ఇంటి యజమానికి విపరించి చెప్పాడు.

ఆ మాటలు వినగానే ఇంటి యజమానికి మతిపోయింది. అతడి ఇంటిలో దేవాలయం కాదు గదా కనీసం దేవుని పటం కూడా లేదు.

“యోధాగ్రేసరా! మీ నిర్ణయం అమోఘం! అయితే ఇందులో చిన్న చిక్కు ఉండి మహాపీరా! అదేమంటారా?....మా కోటులో ఉన్న పాత దేవాలయం శిథిలమై పోతే దాని స్తానంలో కొత్త దేవాలయం నిరిక్తించాలనే సదుదైశంతో పాత దేవాలయాన్ని పడగొట్టించాను. కొత్త దేవాలయం నిరాక్రించి యింకా ప్రారంభించలేదు. అయినా మీకు ఎటువంటి ఇబ్బంది లేని ఏర్పాటు నేను చేస్తాను. నేను చూపించిన ప్రపదేశంలో మీ ఆయుధాలు కపచాన్ని భద్రపర్వకోండి. వాటికి తెలవార్లా కాపలా కాయండి. తెలవారిన తర్వాత కొన్ని ముఖ్యమైన కార్యాల్యు నెరవేర్చిన తర్వాత మిమ్మల్ని ‘మహాయోధుడు’ విరుదుతో సత్కరిస్తాను. సరేనా?” అన్నాడు ఇంటి యజమాని.

అప్పటికిగాని డాన్ క్రైస్తోవ్ ఇంటి యజమాని వాదాలు విడిచి పెట్టలేదు.

“వీడెవడో అమాయకుడు. వీడి వద్దనుండి ఎలాగైనా సరే జబ్బు గుంఱాలి” అనుకున్న ఇంటి యజమాని క్రైస్తోవ్తో యిలా అన్నాడు :

“అది సరేగానీ యోధాగ్రేసరా! మీ వద్ద ఏమెనా డబ్బు ఉందా? ఉంటే ఎంత ఉంది? ఎందుకంపే మీకు విరుదు ప్రధానం చేయాలంపే ఖర్చులకు డబ్బు కావాలి కదా!” అన్నాడు ఇంటి యజమాని.

“డబ్బా!....నా దగ్గర చిన్న రాగి నాణం కూడా లేదు. యోధులు తమతో భాటు డబ్బు తీసుకు వెళతారని నేను చదివిన పుస్తకాలలో ఎక్కుడా రాసిలేదు. అందువల్ల నేను డబ్బు తెచ్చుకోలేదు” అన్నాడు క్రైస్తోవ్ దీనందా ముఖంపెట్టి.

క్రైస్తోవ్ సమాధానం ఇంటి యజమానికి కోపం తెచ్చించింది.

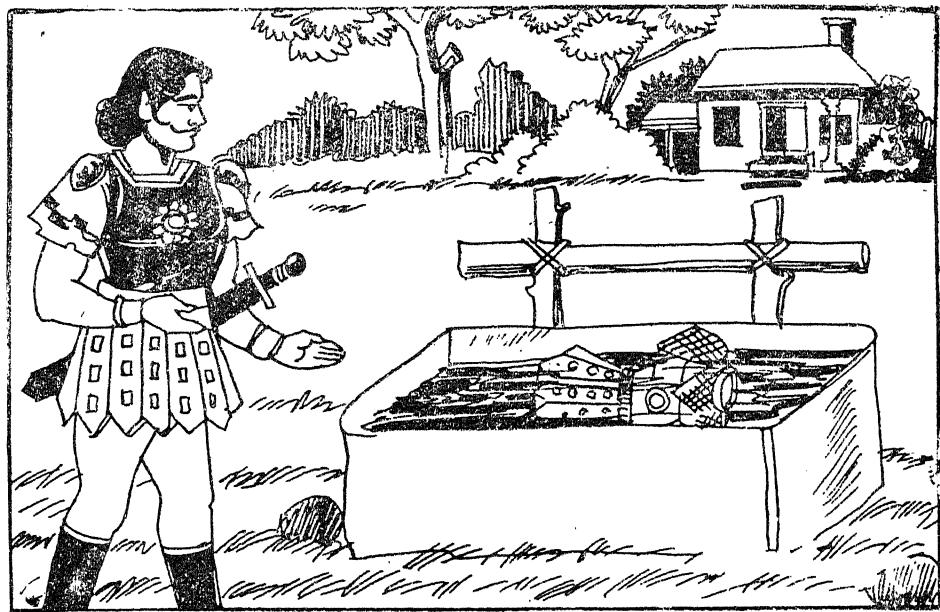
అయినా తమాయించుకుని “యోధాగ్రేసరా! మీరు చాలా పొరబాటు అభిప్రాయంలో ఉన్నారని చెప్పక తప్పదు. గొప్ప గొప్ప యోధులు సాహస యాత్రలకు బయలు దేరినప్పుడు అనుచరులనూ, మంచి మంచి దుస్తులనూ, తదితర విలువైన వస్తువులనూ, ఎత్తో ధనాన్ని తమతోబాటు తెచ్చుకుంటూ ఉంటారు. ఆ యోధుల సంపదను అతడి అనుచరుతే రక్షిస్తా ఉంటారు. కనుక మీరు ఇక ముందు సాహస యాత్రలకు బయలు దేరేటప్పుడు నేను చెప్పిన విషయాలను గుర్తుంచుకోండి! ఇలా సలహా యిచ్చినందుకు ప్రభువులు నన్ను మన్నించాలి” అన్నాడు.

“మీ సూచన గుర్తుంచుకుంటాను” అన్నాడు క్రైస్తోవ్.

3

ఆ రాత్రి డాన్ క్రైకోట్ తన కవచాన్ని గుర్రాలు నీట్చు తాగే తొప్పెలో వేసి చేతిలో బాటెం ప్రచుకుని కవచానికి కాపలా కాయడం ప్రారంభించాడు.

నెత్తిమీద శిరస్త్రాణం, చేతిలో బాటెం, సీటి తొప్పెలో కవచం, క్రైకోట్ దానికి కాపలా కాయడం చూసినవాళ్ళు కషుపుబ్బి నవ్వడం ప్రారంభించారు. బాగా

డాన్ క్రైకోట్ తన కవచానికి కాపలాగా ఉండటం

పొద్దుచోయిన తర్వాత అందరూ హాయిగా నిద్రపోయారు. క్రైకోట్ తన కవచానికి అలా కాపలా కాస్తూనే ఉన్నాడు.

అంతలో ఒకడు తన కంచర గాడిదకు నీట్చు తాగించటానికి సీటి తొప్పె దగ్గరకు వచ్చాడు. తొప్పెలో ఉన్న ఇనుప కవచాన్ని చూసి చిరుకుపడ్డాడు. దానిని

యువతల పొరేడ్చామన్న తలంపుతో చేతిని తొప్పెలో పెట్టబోయాడు.

అప్పుడు డాన్ క్రీకోను అతడ్ని హెచ్చరిస్తూ “ఓయ్ మిత్రమా! ప్రపంచ ప్రసిద్ధి గాంచిన అపోర పరాక్రమశాలి అయిన యూధాగ్రేశరుడు భరించే కవచమధి. దానిని ముట్టుకోడానికి గూడ ధై ర్యా సాహసాలు కావాలి. ఆ కవచాన్ని ముట్టుకోవదని హెచ్చరిస్తున్నాను. ముట్టుకున్నావో నీకు ప్రాణాపాయ స్థితితప్పదు. నా హెచ్చరికను పెడచెవినిపెట్టావంపే నా క త్రికి నువ్వు బిలికారతప్పదు. జాగ్రత్త!” అన్నాడు.

కంచర గాడిద యజమానుడు డాన్ క్రీకోను వంక అవహేళనగా చూసాడు. ఆ తర్వాత తొప్పెలోని కవచాన్ని పైకి తీసి చూరంగా విసరివేసాడు.

ఆ అవమానాన్ని భరించలేని క్రీకోవ్, మహాగ్రహం భరించి, చేతిలోని బల్లెం పైకెత్తి దానితో కంచరగాడిద యజమాని నెత్తిమీద బలంగా కొట్టాడు. ఆ దెబ్బకు దిమ్మతిలిగి అతడు నేలమీద స్వాహాతప్పి పడిపోయాడు.

“ఘ్రా....ఘ్రా... ఘ్రా! నేను మొట్టమొదటి విజయం సాధించాను. ఎష్టుడేనా సరే, విజయం నాదే!” అంటూ డాన్ క్రీకోవ్, కవచాన్ని ఎత్తి తిరిగి తొప్పెలో పడ వేసాడు.

లోద్ది జ్ఞాలు గడిచిన తర్వాత, ఇంకొకడు తన కంచర గాడిదలను తోలు కుని, తొప్పె దగ్గరకు పచ్చాడు. వాడు తొప్పెలోని కవచాన్ని చూసాడు. దానిని తీసి అవతల పొరేయబోయాడు. క్రీకోవ్ అతడ్ని హెచ్చరించాడు. వాడు వినక పోయేసరికి, బల్లెంతో వాడి నెత్తిమీద బలంగా కొట్టాడు.

రెండోవాడు ఆ దెబ్బకు నేలమీద పడడమైతే పడ్డాడు కానీ, మూర్ఖ పోలేడు. నెత్తిమీద గాయం పడి, నెత్తురు కారసాగింది.

దానితో వాడు పెడ్గా పెడబోబులు పెడుతూ “వీడెవడో కానీ, నన్ను చంపేసాడురా దోవుడోయే!....అయ్యిలారా! చప్పున వచ్చి, సన్న యా వికృతాకారుడి నుండి రక్షించండి తంద్రులారా!” అంటూ కేకలు వేయసాగేడు.

ఆ కేకలకు పూటకూళ్ళ ఇంటిలో నిదిస్తున్నహంతా లేచి అక్కడకు చేరుకున్నారు. పెడబోబులు పెట్టినవాడి స్నేహితులు తోందరు అక్కడ ఉన్నారు. వాట్టు ఏం జరిగిందో తెలుసుకున్నారు. ఆలస్యం చేయకుండా చేతికందిన రాళ్ళను తీసుకుని క్రీకోవ్ మీదికి గురిచూసి విసరదం ప్రారంభించారు.

పరిస్థితిని గమనించిన కిఫ్కోట్ అటువంటి ప్రమాద పరిస్థితిలో ఏం చేయాలా! అని ఆలోచించాడు. చదివిన పుస్తకాలలోని సంఘటనలను నుర్తు చేసు కున్నాడు.

వెంటనే, ఒర నుండి ఖడ్డం యివతలికి తీసాడు. పక్కనే వున్న డాలును ఎడుమచేతో పుచ్చుకున్నాడు. తనవేపు బొక్కాల్లా దానుకువస్తున్న రాళ్ళను ఖడ్డంతో నరుకుతూ, డాలుతో అడ్డుకుంటూ, రాళ్ళ దెబ్బలనుండి తప్పించుకో సాగేదు.

“జారేయ! మదాంధులారా! నన్ను సామాన్య వ్యక్తిగా భావిస్తున్నారు, సరాధములారా! నన్ను ఎవరనుకుంటున్నారు!.... అరిపీర భయంకరుడను!.... అజేయుడను!- ఇలా నా దగ్గరకు రండిరా, రండి! నా క తీపుడును ఏపాటిదో మీకు రుచిచూపిస్తాను. ఒక్క ప్రేటుకు మీ అందరి మ స్కాలు తెగసరకకపోతే, నా పేరు పీర విక్రమ డాన్ కిఫ్కోట్ పే కాదు” అంటూ కిఫ్కోట్, ఖడ్డాన్ని గాలిలో తిప్పుతూ కదం తోక్కుడం ప్రొరంభించాడు.

అంతలో అక్కడికి పూటకూళ్ళ ఇంటియజమాని వచ్చాడు. పరిస్థితిని గమనించాడు. ఏమాత్రం ఆలస్యం చేసినా పరిస్థితి చేయిదాటిపోతుందని గ్రహించాడు.

“మిత్రులారా! రాళ్ళు రువ్వుకండి! శాంతం వహించండి! ఆ మహాయోధుని నేను సమాధానపర్చుతాను” అని చెప్పి వాళ్ళను శాంతింపజేసాడు.

ఆ తర్వాత డాన్ కిఫ్కోట్ దిక్కుతిరిగి “యోధాగ్రేసరా! నా యి ప్రజలు మీపట్ల అనుచితంగా ప్రవ రించినందుకు నేనెంతయో సిగుపడుతున్నాను. వీళ్ళను దయతో ఈ మించవలసినదిగా ప్రార్థిస్తున్నాను” అన్నాడు.

“మంచిది గవర్నరు మహాశయ్యా! ఘనబుద్ధి కలపాడిని కనుక అందరీను కుమిస్తున్నాను. ఎవరికి ఎతువంటి హానీ చేయనని, అభయమిస్తున్నాను. ఎక్కడి వారక్కుడ నిర్భయంగా వెళ్ళిపోవచ్చను” అన్నాడు కిఫ్కోట్.

పూటకూళ్ళ ఇంటి యజమాని, కిఫ్కోట్ తప్ప అందరూ వెళ్ళిపోయారు.

‘ఈ పిచ్చివాడీన్ని ఎలాగ్గెనా వదిలించుకోకపోతే, తస వ్యాపారానికి డెబ్బ తగిలేటట్లు వున్నది’ అనుకున్నాడు పూటకూళ్ళ ఇంటి యజమాని.

“ఓ యోధాగ్రేసర చక్రవర్తి! అనతి కాలంలోనే మీ అపూర్వ శార్య పరాక్రమాలతో మమ్మలనందరీను ఆనంద డోలికలో పరపచింపజేసారు. మిమ్మలను

ఎలా అభినందించాలో తెలియడం లేదు. మీరు అనుమతిస్తే యా జంలోనే మిమ్ము లను మహామోధనిగా ప్రశట్టిస్తాను. అదిదుకు నాకు ఎటువంటి అభ్యంతరమూ వుండదు. మీ అభిప్రాయమేమిటో సెలవిస్తే అనందిస్తాను.” అన్నాడు పూటకూళు ఇంటి యజమాని.

“మీ నిర్ణయమే నా నిర్ణయం. నా దైర్ఘ్యసాహసాలను మీరు చక్కనా

2. డాన్ కీఫ్ కోర్ మోధడయార్థుడు.

ఆర్థం చేసుకున్నందుకు ఎంతైన కృతజ్ఞుడను!” అన్నాడు కీఫ్ కోర్.

పూటపూళు యజమాని కార్యక్రమానికి ఉపక్రమించాడు. అతడు చెప్పిన విధంగా డాన్ కీఫ్ కోర్ అతడి ముందు మోకాళుపై చూర్చున్నాడు. పూటకూళు యజమాని ఓ పద్మల పుష్టం తీసుకొచ్చి ఏవో ప్రార్థనలు చదువుతున్నట్టుగా

నటించాడు. ఒక కుర్రవాడు పెద్ద కొవ్వోత్తిని వెలిగించి తెచ్చి వాళ్ళ ప్రక్కగా నిలుచున్నాడు. ఇష్టరు యువతులు వచ్చి అటు యిటు నిలుచుని స్తోత్ర గీతాలు ఆలపించసాగేరు. ఇంటి యజమానుడు క్రైకోటు కత్తి తీసుకుని దానిని క్రైకోటు రెండు భుజాలకు తాకించాడు.

ఆ తర్వాత ఇంటి యజమాని “డాన్ క్రైకోట్ పేరుగలట మహా వీరా! .... ఈ క్షణంనుండే మీరు మహాయోధులని ఈ కోటకు గవర్నర్ అయిన నేను భగవంతుని సాక్షిగా ప్రశట్టిస్తున్నాను.” అన్నాడు.

దానితో డాన్ క్రైకోట్ మహాయోధుడయ్యాడు!....

ప్రతియోధుని దగ్గర కొంత డబ్బు మంచి దుస్తలు ఒక సేవకుడు ఉండడం అత్యవసరమని ఇంటి యజమాని క్రైకోట్ ను మరొకసారి పోచ్చరించాడు.

ఈ లోగా తెల్ల వారింది. క్రైకోట్ కవచం ధరించాడు. ఇంటివద్ద నుండి బయలు దేశిన క్షణం నుంచి శిరస్తోరిం అతడి నెత్తిమీదనే వుంది. కత్తితీసి బురలో పెట్టుకున్నాడు. అశ్వశాలనుండి గుర్రాన్ని తెచ్చి దాన్ని అధిరోహించాడు.

తర్వాత ఇంటి యజమాని వద్ద సెలవు తీసుకుని గుర్రాన్ని ముందుకు పోసిచ్చాడు. పూటవూళ్ళ ఇంటి యజమానికి రాగి నాటం కూడా ఇవ్వలేదు. ఇవ్వటానికి అతడి వద్ద డబ్బుటూ వుంటేకదా! ఇంటి యజమాని కూడా డబ్బు అడగటానికి భయపడ్డాడు. తనను గవర్నరుగా భావిస్తుస్తుప్పుడు తను మాత్రం డబ్బు ఎలా అడుగుతాడు? ఒకవేళ థైర్చ్యం చేసి అడిగినా! మహాయోధుడై! నన్ను డబ్బు అడుగుతావా? అని ఖదం తీసి పీకతెగసరుకు తాడేమోనని కూడా ఇంటి యజమాని భయపడ్డాడు.

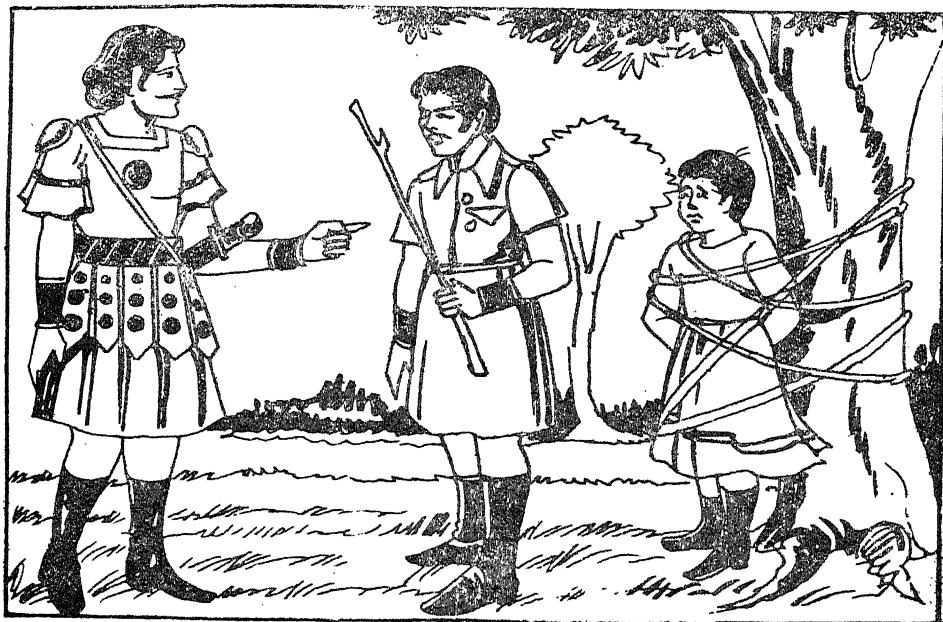
డాన్ క్రైకోట్ తన బక్క గుర్రం మీద కొంత దూరం ప్రయాణం సాగించాడు. అంతలో అతడి బురలో ఓ ఆలోచన చోటుచేసుకుంది.

‘గవర్నర్ మహాశయుడు యుద్ధమే వచించాడు. మహాయోధుని వద్ద ధనం ఉండాలి. సేవకుడు కూడా ఉండాలి. ఈ రెండూ లేనివాడు యోధుడేకాడు!’ అనుకొన్నాడు క్రైకోటు.

మరుక్షణం అతడు గుర్రాన్ని వెనక్కి మళ్ళించి గృహాన్నిఖుడయ్యాడు. అతడూ తిరిగి వస్తుండగా ఎవరో ఏడుస్తూ పెడబొబ్బలు పెడుతున్న శబ్దం

వినిపించింది. క్రీకోటు గుర్రాన్ని అపి ఏడుపు వినిపిస్తున్న దిక్కుగా చెపులు రిక్తించి విన్నాడు.

‘అఖో! ఇది ఎపరో చాలుడి ఆ భ్రాహం నుమా! ఆ పనిచాడిని ఎపరో చాఢలు పెడుతున్నారు. ఆపచలో పుస్తవారిని ఆచుకోవడమేకదా యోధుని ప్రథమ కర్తవ్యా! నేనెడె చెర్చి ఆ దినుట్టీ రష్టీస్తాను.’ అనుకొని క్రీకోటు తన గుర్రాన్ని అటుగా పరిగె త్రించాడు.

3. చాలుని ఏడుడల చేయవలసింధని క్రీకోటు చౌచ్చరించటం

ఆక్కుడ చాలుడోకచు చెట్టుకు రట్టి వేయబడి ఉన్నాడు. ఒక వ్యక్తి చాలు డికి ఎదురుగా నిలబడి సన్నయి చెత్తంలో ఆ కుర్రవాడిని కొడుతూ శనిపించాడు. కుర్రవాడిని కొడుతున్న వ్యక్తి క్రీకోవ్ దృష్టికి ఓ యోధుడిగా శనిపించాడు.

వెంటనే క్రిష్టోఫ్ “యోధుడా! అను! ఆ బాలుడ్ని కొట్టకు! ఆ కుర్రవాడు నిస్సహియ స్థితిలో ఉన్నాడు. చేత ఆయుధమైనాలేని నిరాయుధుడు. స్తోకంటె చాలా చిన్నవాడు. అటువంటి వాడిని చెట్టుకు తట్టిపెట్టి కొట్టడం పీరలక్షణం కాదు. కనుక ఆ బాలుడ్ని విధిచిపెట్టండి!.... నా మాసను మన్మించకపోతే, నా ఖడ్డానికి పని చెప్పవలని పస్తుంది. ఆలోచించుకో!” అన్నాడు.

అప్పుడా వ్యక్తి క్రిష్టోఫ్ తో యిలా అన్నాడు:

“మహాపురుషా! ఈ బాలుడి విషయంలో నేను చెప్పబోయే సంజాయిషిని శాంతంగా ఆలకించండి! ఈ బాలుడు నా సేవకుడు. ఈ కుర్రవాడు నా గౌప్రేలమందను కాస్తూ ఉంటాడు. పీడి అజాగ్రత వల్ల, నా గౌప్రేలు కొన్ని నూతిలో పడి చనిపోయాయి. విధికి యివ్వపలసిన జీతం యచ్చి పనిలోనుండి తీసివేసాను. నేను గౌప్రేల నష్టాన్ని పీడినుండి రాబట్టలేదు. అయినా సరే జీతం యివ్వలేదనీ, పీడి దబ్బు నేను అపహరించాననీ పదిమండికి చెప్పుకుంటూ తిరుగుతున్నాడు. అందుకనే విధిని ఈ విధంగా శిక్షిసున్నాను. నాకు వేరేమార్గం లేకపోయింది. మరొక ఘారం ఏదైనా ఉంపే మీరే చెప్పండి!” అన్నాడా వ్యక్తి.

“స్తోయజమాని సీకు ఎంత డబ్బు యివ్వాలి?” క్రిష్టోఫ్ బాలుడ్ని ప్రశ్నించాడు.

“నాకు తొమ్మిది నెలల జీతం యివ్వాలి. చాలాకూలంగా అడుగుతున్నాను. అయినా యింతవరకు యివ్వలేదు.” అన్నాడు బాలుడు.

క్రిష్టోఫ్ ఆ వ్యక్తితో “నువ్వు యా బాలుడికి యివ్వపలసిన తొమ్మిది నెలల జీతాన్ని తక్షణమే యిచ్చిపెయ్య! లేకపోతే నువ్వు నా శత్రుకి ఒకి అవుతావు.” అన్నాడు.

“నా డబ్బు యింటి దగ్గర ఉంది. కుర్రవాడు నా వెంట వస్తే ఇంటి దగ్గర యిస్తాను.”

బాలుడు అతడి వెంట వెళ్ళిందుకు నిరాకరిస్తూ “ఇతడు కపటి. ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి నన్ను గదిలో కట్టిపెట్టి కొడతాడు. డబ్బు యివ్వడు” అన్నాడు.

అప్పుడు క్రిష్టోఫ్ ఆ వ్యక్తితో యిలా అన్నాడు:

“నేను ప్రశ్నతం ఆత్మవసర కార్యంమీద మా గ్రామం పెళుతున్నాను. ఎప్పటికే నా తిరిగి వస్తాను. నువ్వు రా బాలుడికి డబ్బు యివ్వచుట్లు అప్పుడు నాకు తెలిసిందో నిన్నను నా ఖద్దంతో ఖండ ఖండాలుగా నరికి కాకులకూ, గ్రద్దలకూ ఆహారంగా వేస్తాను. ఇదినా ప్రతిజ్ఞ! నేను గొప్ప యోధుడను. యోధులు ఆడినమాట తప్పురు తెలుసా?” అన్నాడు క్రైకోవ్.

దానికి ఆ వ్యక్తి అంగీకరించాడు. అంతటితో తన దీనజనోదరణ పూర్తి అయిందని భావించిన క్రైకోవ్ తిరిగి ప్రయాణం సాగించాడు. ఆ వ్యక్తి బాలుడి శత్రువిపీ వదిలేసాడా? తేదా? అన్నది క్రైకోవ్ ఆలోచించలేదు. క్రైకోవ్ చాలా దూరం వెళ్ళిపోయి ఉంటాడని, నిర్ధారణ చేసుకున్న ఆ వ్యక్తి తిరిగి క్రతో బాలుణ్ణి బాచడం ప్రారంభించాడు.

డాన్ క్రైకోవ్ ఆ విధంగా కొంతదూరం ప్రయాణం చేసిన తర్వాత కొంతమంది వరకులు ఎంద తగులకుండా గొడుగులు వేసుకుని సేవకులతో అటుగా వస్తూ కనిపించారు. క్రైకోవ్ దృష్టికి వారంతా మహాయోధులుగా కనిపించారు. అటువంటి వారితో చేసిన బోరాటమే జగద్ద్రిఘ్�ాతమవుతుండని భావించాడు.

“ఓ యోధులారా! ఆగండి! నేను చెప్పేది విసంది! ప్రపంచ ప్రసిద్ధి గాంచిన పీరాధిపీరుడూ మహాపీరాగ్రేసర చత్రవరీ అయిన. డాన్ క్రైకోవ్ ముందు నిలఱడి ఉన్నారని తెలుసుకోండి! నేను చెప్పబోయే విషయాన్ని అతిప్రథాగా ఆలకించండి! నా హృదయేశ్వరి డల్చినియా రాకుమారి ప్రపంచంలోని అందగ త్రైలన యువతు లంచరిలోకి అందమైన సుందరి అని మీరు చెళ్ళిస చోటుస్తూ ఎలుగెత్తి చాటి చెప్పాలి. మీరు ఆ విధంగా చేయని పక్షంలో నాతో మీరు యుద్ధం చేయక తప్పదు. ఆ యుద్ధంలో నేను మీ శిరస్సులు ఖండించక తప్పదు. ఏమంటారు?” అన్నాడు క్రైకోవ్.

వరకులు ఒకరి ముఖాలోకరు అయోమయంగా చూసుకున్నారు.

వాళ్ళులోని వరకుడోకడు ముందుకు వచ్చి “అయాళ! మహాయోధా! మీరు చెబుతున్న ఆ డల్చినియా రాకుమారిని మేము యింతవరకు చూడలేదు. మేము ఆమె అందచందాలను చూడకుండా ఆమె ప్రపంచంలోనే అందగ త్రై అని ఎలా చెప్పగలం? కనుక మీరు ఆమెను ముందుగా మాకు చూపించండి!” అన్నాడు.

క్రైకోవ్ కచ్చెరజేస్తూ “డల్చినియా రాకుమారి అందగ త్రై అని నేను

చెబుతున్నాను కదా! నా మాటలలో మీకు నమ్మకం లేదా? నేను చెప్పినట్లు చేయక పోయారో మిమ్మలిన్న నా ఖడ్డంతో చంపి యిక్కడే మీ శవాలను భూషాపితం చేసే స్తాను” అన్నాడు.

“ఎవడి మూర్ఖుడు? ఒరలో ఖడం తూడా ఉంది. వీడు చెప్పినట్లు చేయక పోతే అన్నంతపనీ చేసేలాగ ఉన్నాడు” అనుకున్నారు వర్కులు.

4. వర్కులతో డాన్ క్రిస్తోప్స్

అయినా ఆ వర్కుల్లో గడపరి వాడొకడు ముందుకొచ్చి “జంతకి దలేనియా రాశుమారిని మీరు చూసారా? లేదా? బహుళా చూడలేదనే అనుకుంటున్నాను. ఆమె ప్రపంచ సుందరి అయితే ఆమెను అందరూ ఎలాగూ పొగుదుతారు. బహుళా ఆమెకు కుంటి కాలూ, కుంటి చెయ్యా, తప్పవడ ముక్కూ, మెల్లకన్నో,

గుడ్డికన్నే ఉండి ఉండవని నమ్మకమేమిలీ?” అంటూ అవహేళన చేసాడు.

ఆ మాటలు వినగానే డాన్ క్రైకోటు ఉగ్రచూపంథరించాడు. ఒక యోధా గ్రేసరుని ప్రియరాలిని అవహేళన చేసిన వ్యక్తి బ్రితికి ఉండేందుకు పీలులేదని క్రైకోవ్ నిర్ణయించుకున్నాడు.

పెంటనే చేతిలోని బలిప్ప మొనను ఆ వర్తకుడి గుండెలకు గురిపెట్టి, బక్క గుర్తాన్ని ఒక్కసారే గట్టిగా అదిలించాడు.

క్రైకోవ్ బొలికేకు ఆదమరచి నిలుచున్న బక్క గుర్తం అదిరిపడి ముందుకు దూసుకుపోయాలని, ఈ కినంతా కూడదీనుకుని ముందరికాళ్ళను ముందుకు దూకించింది. అయితే తిండి సంగాలేక కాళ్ళలో బలం కరువె, అమాంతం నేలమీద విషచుకుషిపోయింది. దానితోబాహే వీరాధి వీరుడైన డాన్ క్రైకోవ్ కూడా నేల మీద పడిపోయాడు. అతడి రెండు కాళ్ళూ గుర్తం నడుముకు విగించి కట్టిన రికాబు లలో చిక్కుకుపోయాయి. గుర్తం పైకి లేవలేకపోయింది. క్రైకోటు పైకి లేచేందుకు విశ్వ ప్రయత్నం చేయసాగేదు. అయితే అతడు థరించిన కపచం చాలా బరువుగా పుండటంపల్ల అతడి ప్రయత్నాలేవి సాగలేదు. తొప్పిలోపడ్డ ఎలుక పిల్లలాగ అటు యిటు కొట్టుకుంటున్న మహాయోధుడ్ని చూసి వర్తకులు నప్పుకున్నారు.

“ఈ మూర్క శిఖామణి మసల్చి చంపేపోటి మొనగాడా! ఇటువంటి పిచ్చి ప్రటలాపాలు పలికే వాడికి సహాయం చేయకూడదు. పదండి పోదాం!” అనుకుంటూ వర్తకులు ముందుకు సాగిపోయారు.

ఆ వర్తకుల సేవకులలోని టీ గడుసుపిండం వెనక్కి ఆగి క్రైకోవ్ దగ్గరగా వచ్చి “నీ దెయ్యం ముఖానికి డల్సైనియా రాకుమారి కావాలా?” అంటూ చేతిలోని దుడుకర్రతో క్రైకోటు శిరస్త్రాణం మీద బలంగా కొట్టాడు.

ఆ దెబ్బకు క్రైకోవ్ తల అదిరిపోయింది. ఆ సేవకుడు అంతటితో ఉండుకోక నేలమీద పడిఉన్న బల్గైల్చి తీసి మధ్యకు విరిచి, అవతలికి గిరవాటు వేసాడు. అతడు యింకా ఏం చేసేపాచో కానీ వర్తకులు వెనుదిరిగి పిలవడంతో క్రైకోవ్ ను కాతితో తనిన్న పరిగెత్తుకొంటూ వెళ్లిపోయాడు.

క్రైకోవ్ కు ఏం చేయాలో తోచలేదు. గుర్తం లేవలేదు. అతడు చాలా సేపు అలాగే పడి ఉన్నాడు.

అంతలో ఆ దారినే ఒక వృత్తి వస్తూ క్రిస్టోఫ్ పడుతున్న అవస్థను గమనించాడు. అతడు డాన్ క్రిస్టోఫ్ గ్రామానికి చెందినవాడే. అతడు క్రిస్టోఫ్ కాళ్ళను రికాబుల నుంచి విడిపించాడు. ఆ తర్వాత ఒక గుర్తు గుర్తాన్ని లేవడినాడు. క్రిస్టోఫ్ మాత్రం పైకిలేచి నిలబడ లేకపోయాడు. పాపం! అతడి శరీరం అతడి స్వాధీనంలో లేదు.

ఆ వృత్తి క్రిస్టోఫ్ ను ఎత్తి తన కంచర గాడిద మీద తూర్పుండజష్టీ, గుర్తాన్ని సడిపించుకుంటూ గ్రామం చేరుకున్నాడు.

క్రిస్టోఫ్ డా ఏమెపోయాడా! అని విచారసాగరంలో మునిగి ఉన్న అతడి మేనకోడలు, సేవకుడు, స్నేహితులైన మతాధికారి, మంగలి, మొదలైన వారంతా ఇంటికి చేరుతున్న క్రిస్టోఫ్ డాను చూస్తూనే ఎంతో అనందించారు.

“ఇన్నాళ్ళూ ఎక్కుడున్నావు?” అని అడిగారు.

క్రిస్టోఫ్ కు నోటమాట రాలేదు. అతడికి చాలా నీరసంగా ఉంది. అతడి కడుపులో ఎలుకలు పరిగెడుతున్నాయి. దాహంతో గొంతు పిడచగట్టుకు పోయింది. అటువంటి పరిస్థితిలో శ్రేయోభిలాఘులకు ఏమని సమాధానం చెప్పగలడు?

సేవకుడు వడ్డించిన రుచికరమైన ఫోజనం కడుపునిండా తెఱ్చాడు. మస్తగా మత్త పాసీనియం సేవించాడు. ఆ తర్వాత బాగా మత్తెక్కి మంచమెక్కి హాయుగా గుర్తుపెట్టి నిద్రపోయాడు.

ఆ ఎక్కిన మంచాన్ని మన యోధుడు చాలారోజుల వరకూ దిగలేదు. స్నేహితులూ, శ్రేయోభిలాఘులూ వచ్చి పరామర్శ చేస్తుండేవారు. ఇకపీచటనైనా బుధి కలిగి ఇంటిపట్టునే ఉండమని, సలహాలు చెప్పుడం ప్రారంభించారు.

“మీరంతా కూపస్తమండూకాలు! ఈ చిన్న గ్రామమే మీకు ప్రపంచం!.. కానీ నా వంటి మహాయోధుడికి అలాకాదు. నేను చూడవలసిన ప్రపంచం చాలా ఉంది. చేయవలసిన దీనజనరక్షణ ఎంతో ఉంది. విశ్వకర్మాణం కోసం వృత్తిన మహానుభావుడైనేను. దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణ నా ధైయం!.... అందుకోసం నేనింకా ఎన్నో పుస్తకాలు చదవాలి. విజ్ఞానాన్ని ఆర్జించాలి!” అన్నాడు క్రిస్టోఫ్ ఒకనాడు.

క్రిస్టోఫ్ మేనకోడలు, సేవకుడు, మతాధికారి, మంగలి ఒకచోటు సమావేశమయ్యారు.

“క్రీక్స్‌డా ఇంటి పట్టనే ఉండాలంటే, ఇంటిలో ఉన్న పుస్తకాలను తగుల చెట్టుదం తప్ప గత్యాంతరం లేదు.” అన్నాడు మతాధికారి.

దానికి మిగతావారు అంగీకరించారు. క్రీక్స్‌ట్ కు తెలియకుండా పుస్తకాలన్నిటినే ఒకచోట పేరిపు, దహన సంస్కరం జరిపించారు. దానితో ఒక్క పుస్తకమైనా మిగులకుండా అన్ని పరశురామ ప్రీతి అయిపోయాయి.

కొన్నిరోజులకు క్రీక్స్‌డా బలం పుంజుకుని మామూలు మనిషి అయ్యాడు. ఓ శుభముహూర్తం చూసుకుని పుస్తక పరశనం ప్రారంభించడానికి గదిలోకి వెళ్లి మాసాడు. అక్కడ మచ్చుకు ఒక్క పుస్తకం కూడా కనిపించలేదు.

రంకెలు వేస్తూ సేవకుడిన్ని పిలిచి అడిగాడు!

దానికి అతడి మేనకోడలు విచారంగా ముఖం పెట్టి “ఏం చెప్పమంటావు మామయ్యా! నువ్వు మంచం మీదపడి ఉన్నప్పుడు ఎవడో మాంత్రికుడు వచ్చాడు. నీ పుస్తకాలను తగులచెట్టి నీ మీద కళ తీర్చుకున్నాడు. మేము ఎంత వారించినా మా మాట వినలేదు.” అని చెప్పింది.

క్రీక్స్‌ట్ దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ “అవును! ఆ మాంత్రికుడు నాకు భాగా తెలుసు. వాడు దుర్గార్థుడు. వాడు నాకు పరమ శత్రువైన ప్రపణ్ణన! వాడే నా పుస్తకాలను తగులచెట్టి ఉంటాడు. అందులో సందేహం అఱమాత్రం కూడా లేదు. నేను పుస్తకాలు చదివి అమిత బలవంతుడనవుతానని వాడు ఎప్పటినుండో నన్ను కనిపెట్టుకొని ఉన్నాడు. నేను మంచం మీదపడి పున్నప్పుడు ఈ పని చేసాడు. ఆ నీచుడిన్ని ఊరికెనే విచిపెట్టను. ఏ నాటికే నా వాడిమీద పగ తీర్చుకొంటాను. ఓరి మాంత్రికా ధమా!....నువ్వు పాతాళలోకంలో పున్నాసరే నిన్ను పట్టి బయలీకి రచించి సంహరిస్తాను. కాచుకో! ఇదే నా ప్రతిష్ఠ!” అన్నాడు.

ఆప్పటికి గండం గడిచినందుకు ఇంటిలోనివారు ఊయిగా ఉటిరి పీల్చు కున్నారు.

కొన్ని రోజులచిరకూ క్రీక్స్‌ట్ ఇంటివద్దనే కాలశ్శేపం చేసాడు. అతడు బాగు పడ్డాడు. ఇక ఎక్కుడికి వెళ్లడు అనుకొన్నారు అతడి స్నేహితులు అయితే వాళ్లకు తెలియకుండా క్రీక్స్‌ట్ తన సాహసయాత్రలకు సన్నాహలు చేయసాగేదు.

క్రిక్సెట్ గ్రామంలోనే కూలీనాలీ చేసుకొని, జీవించే పనివాడు ఒకడు న్నాడు. వాడి పేరు 'శాంకోపాంజా' వాడు గొప్ప తెలివితేటలు కలవాడు కాదు. కానీ క్రిక్సెట్ లాగ మూర్ఖుడు మాత్రం కాదు.

శాంకోపాంజాకు కోరికలు ఎక్కువ తాను ధనవంతుడు తావాలనీ పెద్ద హాదాలో అధికారం చెలాయించాలనీ రోజు కలలు కంటూ ఉండేవాడు.

ఒక రోజున శాంకోపాంజా క్రిక్సెట్ కు తారసపడ్డాడు. తనకు సేవకుడు కావాలి కనుక వీడే తనకు తగిన సేవకుడు అని ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాడు క్రిక్సెట్.

"మిత్రమా! శాంకో! నేనొక మహాయోధుడనని నీకు తెలుసుకదా! రేపో మాపో నేను సాహసయాత్రలకు వెళదమనుకొంటున్నాను. నాకొక సేవకుడు కావాలి. ఆ పనికి నువ్వే తగినవాడివని నా నిఖితాభిప్రాయం. ఈసారి నేను అనేక దీవులను జయించాలనుకుంటున్నాను. ఆ దీవులలోని ఓ పెద్దదీవికి నిన్ను గపరుగా నియమిస్తాను. నీ పురోభివుధికి ఇది మంచి అవకాశం!....ఛానా ఆలోచించుకో!" అన్నాడు క్రిక్సెట్.

డాన్ క్రిక్సెట్ మాటలు శాంకోపాంజా చెవులకు అమృతతుల్చంగా వినిపించాయి.

"ప్రభూ! మీరు చెప్పినట్టు చేయడానికి ఈ సేవకుడు సిద్ధంగా వున్నాడు. మీరు ఆగ్నిలో దూకమన్నా దూకుతాను. మీరు నన్ను అనుగ్రహించాలి." అన్నాడు శాంకో.

క్రిక్సెట్లు అతడి సమాధానానికి ఎంతో సంతోషించాడు. మన యోధుడికి సేవకుడు లభించాడు. తర్వాత కావలసింది దబ్బు మంచిమస్తులు! ....వాటిని గూడ క్రిక్సెట్లు సమకూర్చుకున్నాడు.

ఒకనాటి అర్థరాత్రి క్రిక్సెట్లు తన బక్క నుర్మాస్తి శాంకో తన కంచర గాడిదనూ తీసుకొని ఏవ్వరికంటా బదకుండా సాహసయాత్రలకు బయలుదేరారు.

మార్గ మద్దంలో శాంకో యోధుడితో "మహావీరా! మీరు చేసిన వాగా నాన్ని జ్ఞాపకం వుంచుకోవాలి నుమా! మీరు తప్ప "కుండా నన్నాక పెద్ద దీవికి గపర్చేని చేయాలి. చేస్తారు కదా ప్రభూ" అన్నాడు.

“పిచ్చివాడా! యోధుడనేవాడు తాను చేసిన వాగ్దానాన్ని ఎన్నుటికి మరచి పోడు. నీవు తప్పకుండా గవర్నర్ పదవిని పొందుతావు. నేను తలుచుకుంపే ఒక మహా సాప్రమాజ్యాన్నే జయించి దానికి నిన్ను చ్చక్రవర్తిని చేయగలను.” అన్నాడు క్రీకోన్టు.

శాంకోపొంజా ఉప్పాంగిపోయాడు. ఇరువురూ ఎన్నో అపూర్వమైన విషయాలను మాట్లాడుకొంటూ ప్రయాణం సాగించారు.

చివరకు వాళ్ళు ఓ పెద మైదానం చేరుకున్నారు. అక్కడ మమారు పలభై గాలిమరలు ఉన్నాయి. యోధుడు వాటిని చూసాడు. అటువంటి గాలిమర లన్నె అతడు యింతకు క్రితం చూసి ఉండకపోవడంవల్ల ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాడు.

“చూశావా శాంకో! విశాలమైన బాహువలున్న ఆ రాష్ట్రసాధములను గమనించావా? వారు నన్ను యుద్ధానికి రమ్మని కాలు దువ్వుతున్నారు. నా శార్టీపరాక్రమాలు ఏమిటో వారికి చూపిసాను. నా ఖద్ద ధారలతో, ఆ రాష్ట్రసుల శరీరాలను భిన్నాభిన్నం చేసి, విజయం సౌధిస్తాను చూడు!” అన్నాడు క్రీకోడా.

శాంకో ఆశ్చర్యపోతూ నలుదిక్కులా దృష్టి సారించి చూచాడు. అయితే అతడికి, తనుచూపు దూరంలో ఎక్కుడా రాష్ట్రసుడన్ను వాడే కనిపించలేదు; గాలిమరలు తప్ప!

“ఎక్కడ ప్రభూ రాష్ట్రసులు?” అని అడిగాడు శాంకో.

క్రీకోన్ గాలి మరల వేషు చేయుత్తి చూపించాడు.

“ప్రభూ! మీరు త్రమపడుతున్నారు. అవి రాష్ట్రసులు కాదు. వాటిని గాలిమరలు అంటారు” అన్నాడు శాంకో.

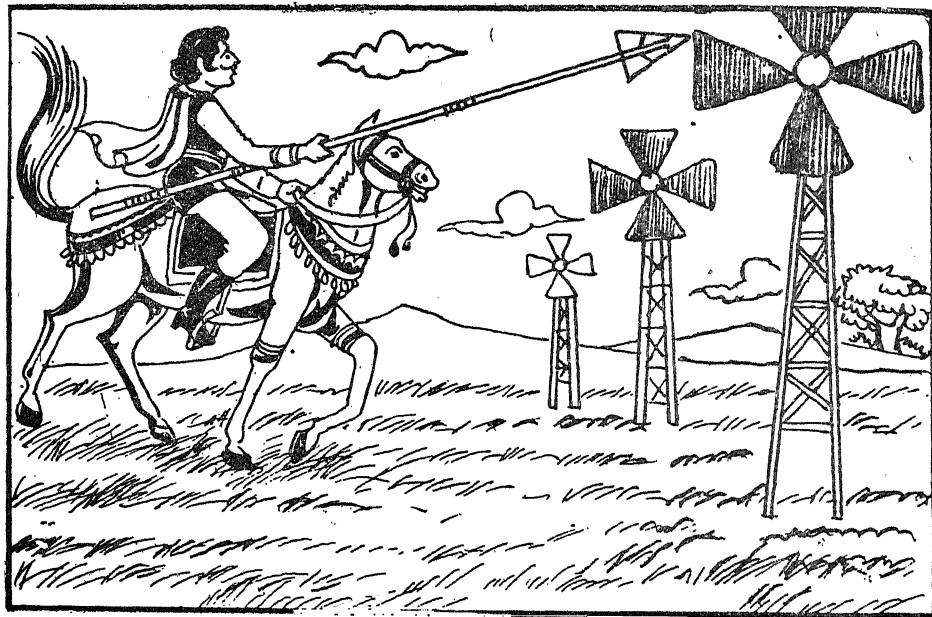
“శాంకో! నీకు బొత్తిగా లోకజ్ఞానం లేదు. ఇటువంటి రాష్ట్రసాధములు మావంటి మహా యోధులముందు ప్రత్యుషమై కవిష్టిన్నా ఉంటాయనీ, నేను చాలా పుస్తకాలలో చదివాను. నీకు భయంగా ఉంపే, దూరంగా నిలబడి, నా పీరవిపోరాన్ని చూస్తూ ఉండు” అన్నాడు క్రీకోన్ ఉద్యేగంతో.

అదే సమయంలో, గాలి ఉధృతంగా పీచింది. దానితో గాలిమరలు విపరీతమైన వేగంతో తిరుగుతూ, పెద్ద సవ్యది చేయసాగాయి.

“విరావిగళండి! ఇదే వస్తున్నాను. కాచుకోండి!” అంటూ, క్రైస్తోవ్ తన ఖక్కచికిప్పన ‘రోజినాంబీ’ గుద్రాన్ని గాలి మరలవేపు వేగంగా పోనిచూడు.

డాలును అడ్డు పెట్టుకుని, బిల్లేన్ని చేతధరించి, వేగంగా ముంచుకు దూసు కొచ్చిన క్రైస్తోవ్, బిల్లెంతో టీ గాలిమరను బిలంగా పొడిచాడు.

వీముంది!— అమిత వేగంతో తిరుగుతున్న గాలిమర ఆకులు అతడి

ర్స. గాలిమరలతో పోరాటం

బిల్లేన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా ప్రుంచిపోరేశాయి. అంటేనా!— ఆ వేగాన్ని తట్టుకోలేని అతడి గుర్చం ‘రోజినాంబీ’ నేలమీద పడిపోయింది. దాన్ క్రైస్తోవ్ గిరిగిరా తిరుగుతూ వచ్చి నేలమీద ఎత్తి కుదేసిన పుచ్చకాయలా పడ్డాడు. దానితో అతడికి బాగా గాయాలు తగిలాయి.

డాన్ క్రైకోట్ సాహస కృత్యాన్ని దూరంగా లిలబడి విష్ణురంగా చూసున్న శాంకోపాంజా తన యజమాని భంగపాటును గమనిస్తానే, అతడి పడ్డకు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. అప్పటికి, క్రైకోట్ నెమ్మదిగా లేచి బాధతో మూల గడం ప్రారంభించాడు.

“చూసారా ప్రభూ! నేను అనుకున్నదంతా అయింది. ఇక్కడ రాష్ట్రసులు ఎవుడూ లేదు. మీరు గాలిమరతో యుద్ధం చేసారు. ఇటువంటి పనికిమాలిన కృత్యాన్ని ఏ యోధుడైనా చేసాడా? మీరు ఇకనేనా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మీకు ఏమెనా అయి పోతే నా గదవర్క పదవ ఏంగాను?” అన్నాడు శాంకోపాంజా విచారంగా.

అప్పుడు డాన్ క్రైకోట్ గంభీరముద్ర వహించి యిలా అన్నాడు : “యోధులు ఎప్పుడూ పరికి మాటలు ఆలకింపరు. ఇకమందు ఎన్నదూ నా ముదు పిరికి మాటలు మాట్లాడకు. నేను మొదట చూసినప్పుడు యిక్కడ రాష్ట్రసాధములు గుంపులుగా నీలబడి ఉన్నారు. మాంత్రికుడైన ఆప్రఫైస్ట్ నీచుడు, నాగర్జు శత్రువు కదా!....వాడు రాష్ట్రసులందర్నీ గాలిమరలుగా మార్చి వేసాడు. నేను రాష్ట్రసులను వధించి విజయం సాధిస్తాననే అసాయతో యి పని చేసాడు. ఆ దుర్మార్గుడు ఎన్ని ముంత్రాలు ప్రయోగించినా, ఎన్ని శుతంత్రాలు పన్నినా చివరకు విజయం నాదే! ఇది ముఖ్యాభికి నింజం!....”

శాంకోపాంజా నోరు మెదపలేదు. రోజునాంటి లేచి నిలబడునికి సహాయ పడ్డాడు. ఆ తర్వాత డాన్ క్రైకోట్ గుర్రాన్ని అధిరోహించే విషయంలో చూడా సహాయం చేసాడు.

తిరిగి ఇద్దరూ ముందుకు ప్రయాణం సాగించారు. తన జల్లెం ముక్కలై నందుకు క్రైకోట్ చాలా బాధపడ్డాడు. అయితే అతడికి తను పుస్తకాలలో చదివిన ఓ విషయం గుర్తుకొచ్చింది.

ఆదేమంపే—మహావీరులు యుద్ధాలలో తమ ఆయుధాలను బోగొట్టు కుంపే, వాటికోసం విచారిస్తూ కూర్చోరు. ఏ చెట్లుకొమ్మనో విరిచి దానితో టీ క్రూను తయారుచేసుకుని దానినే ఆయుధంగా ఉపయోగిస్తారని.

ఎంటనే క్రైకోట్ కోండంత ఘైర్యం వచ్చింది. అటు యటు చూసాడు. దూరంగా ఓ పెద్దచెట్లు కనిపించింది. గుర్రాన్ని ఆ చెట్లువడ్డకు పోనిచ్చాడు. గుర్రం బీపుమీద నిలబడి చెట్లుకొమ్మనో కూడానిని విచాడు. ఆకులు, రెమ్మలు లాగిపారేసి పొడవాటి చేపాటి క్రూను తయారుచేసుకున్నాడు.

అయితే గాలిమర దయవలన కలిగిన గాయాలు క్రైకోట్ ను బాధించ సాగేయా. అతడు గుర్రంపీద సరిగా తూర్పోటేకపోతున్నాడు. మెలికలు తిరిగి పోసాగేడు. అది శాంకోపాంజా గ్రహించాడు.

“ప్రభూ! మీకు యుధంలో బిలమైన గాయాలు తగిలాయి. మరుక్కణమే ప్రయాణం ప్రారంభించారు. మనం ఎక్కుడయునా కొంతసేవ విశ్రాంతి తీసుకోవడం క్షేమకరం” అన్నాడు శాంకోపాంజా.

శాంకో మాటలు మహాయోధుడికి ఆగ్రహం తెప్పించాయి.

“శాంకో! నాకీ గాయాలు లక్కులోనివికావు. యోధుడనేవాడు కష్టాలనూ, గాయాలనూ తలుచుకుని బాధపడడు. యోధుల నిఘంటువులో ‘గెలుపు’ అనే పచుం తప్ప శిథిమి అనేమాట ఉండడు. తెలుసుకో!” అన్నాడు క్రైకోట్.

ఆ తర్వాత వాళ్ళ చీకటిప దేశరకు ప్రయాణం చేసారు. అప్పటికి వాళ్ళ ట్రాక్సున ప్రదేశానికి చేరుకున్నారు. తమ వాహనాలను చెట్టుకు కష్టసేసి చెట్టుక్రించ విశ్రాంతించారు.

వాళ్ళవద్ద ఆపోరంలేదు. తాగడానికి పాశీయంలేదు.

“ప్రభూ! నామాటకేమిగాని మీరు ఆకలిదస్పులతో విశ్రాంతించడం నాకెంతో బాధగా వుంది. ఎక్కుడికయునా పెళ్ళి వీదయునా తీసుకువద్దామన్నా రః గాథాంధ కారంలో ఎక్కుడికని వెళ్ళను” అన్నాడు శాంకో బాధగా.

క్రైకోట్ గంభీరంగా ముఖంపెట్టి “చూడు వాంకో! నేను మహాయోధుడ నని సింహ ఎన్నిసార్లు గుర్తుచేయాలి?—సిజమైన యోధుడు ఆకలిదస్పులను పరిశిచేరన్నియడు. అంతేకాదు, నిద్రాదేవినిమాచా దగ్గరకు రానీయడు. అతడు తన హృసయాది దేవత నామాన్ని జపిస్తూ రాత్రి యావత్తూ గటిపేస్తాడు. నేనూ అంటే” అన్నాడు.

శాంకోపాంజాకు అతడి మాటలు అర్థంకాలేదు. అతడితో తనకేమిటని పోచునా చెట్టుక్రించ పడుకుని నిద్రపోయాడు. డాన్ క్రైకోట్ మాత్రం తన ఉపాధి సుందరి డల్సీనియా నామజపం చేస్తూ నిద్రపోకుండా అలాగే రూర్చున్నాడు.

తెల్లివారింది. తిరిగి ఇద్దరూ తమ తమ వాహనాల మీద ఓయలుదేరారు. చిపరుచు వాళ్ళ లూసిన్ కనుమ వద్దకు చేరుకున్నారు.

అక్కుడ, క్రైకోట్, శాంకోపాంజాతో యిలా అన్నాడు :

“శాంకో! నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా విను! నేను ప్రారంభింపబోయే అతి

భయింకరమైన సాచాన కృత్యాలు యిక్కడ నుండి మొదలు కాబోతున్నాయి. నేను కష్టక వరకూ అపాయాలలో, ప్రమాదాలలో కూరుకుపోయి ఉంటాను. అందువలన, నువ్వు ఓ ముఖ్య విషయాన్ని జ్ఞాపకముంచుకోవాలి.”

“ప్రమిలి ప్రభూ అది?” శాంకో ప్రశ్నించాడు.

“నేను మహా యోధులతో పోరాదుతున్నప్పుడు కానీ, గాయాలతో నేలపై కూలఱడినప్పుడు కానీ. నీవు శత్రువులపై కత్తి దూయకూడదు. వారిని ఎదిరింజ కూడదు” అన్నాడు క్రైకోట్.

“అదేమిలి ప్రభూ! యజమానిని కాపాడుట సేవకుని కర్తవ్యం కాదా?”

“కర్తవ్యం కంపె భర్తాం ముఖ్యం శాంకో! ఒక వీరుడితో మరొక వీరుడు యుద్ధం చేయాలే తప్ప, సేవకులు కత్తి పట్టరాదు. అది వీర భర్తాంకాదు” అన్నాడు క్రైకోట్.

“మీరు చెప్పినట్టే చేస్తాను. అయితే నాకోక సందేశం ప్రభూ!”

“ప్రమిలి శాంకో?”

“మితో యుద్ధం చేస్తున్న వీరుడు మిమ్మల్ని విధివశాత్తూ నేలకు పడగొట్టిన తర్వాత అతడు నా మీదికి వస్తే, నేను కత్తి దూయాలా? వద్దా?” అన్నాడు వాంకో.

క్రైకోట్ నవ్వి “ఎంత తెలివితక్కువ వాడివి శాంకో! ఏ ప్రాణి అయినా తథ ప్రొం రక్షణ ముఖ్యమని భావిస్తుంది కదా! అటువంటి విషత్కర పరిస్థితుల్లో ఆఘుధం పట్టడం తప్ప కాదు. అయితే నాకు మాత్రం సహాయం చేయకూడదు” అన్నాడు.

ఇద్దరూ తిరిగి ప్రయాణం సాగించారు. ఒకనాటి మిట్టమధ్యహం్స సమయానికి వారు ఓ మైదాన ప్రాంతానికి చేరుకున్నారు.

అక్కడ ఓ మంచినీటి ప్రవాహం వేగంగా సాగిపోతున్నది. ఇద్దరూ తమ తథ వాహనాలను దిగారు. వాలీని స్వేచ్ఛగా విడిచిపెట్టారు. సెలయేటిలో హాయిగా స్థానం చేశారు. వెంట తెచ్చుకున్న భోజనాన్ని ఆరగిస్తూ సెలయేటి గట్టున కూర్చున్నారు.

ఆ ప్రాంతంలోనే మరికొన్ని గుర్రాలు పచ్చిక మేస్తా రోజినాంటి గుర్రానికి తనిపించాయి. స్వషాతి గుర్రాలు కనిపించేసరికి రోజినాంటికి ఎర్కుడలేని పశుపారు పుట్టుకొచ్చింది. అది గళగచా వెళ్లి ఆ గుర్రాలతో కలిసిపోయింది. అయితే, ఆ మేలుషాతి గుర్రాలకు, ఒక గుర్రాలకుని రోజినాంటిని చూడగానే అసహ్య

మనిషించింది కాబోలు, అవి అన్నీ ఏకమే బక్క గుర్రాన్ని ముప్పెలతో పొడిచి, కాళ్ళతో తన్న తరిమేసాయి. ఆ గుర్రాలను అధిరోహించి వచ్చిన అశ్వులు కూడా కర్పరలు తీసుకుని, రోజీనాంటేని చాపకొట్టారు. పాపం! రోజీనాంటే నేల మేద పడి పోయింది.

6. గుణములపై వచ్చినవారు క్రైకోట్, శాంకోలను కొట్టుట.

తన ఉత్తరమాళ్ళవికి పట్టిన దుస్థితిని డాన్ క్రైకోట్ చూడనే చూసాడు. శాంకోపాంజా కూడా చూసాడు. ఆ దుర్గార్థులకు తగిన ప్రతీకారం చేయాలని ఇద్దరూ నిశ్చయించుకున్నారు.

“వాట్టు ఇరపై మంది ఉన్నారు ప్రభూ! ఇద్దరం వాళ్ళను ఎదిరించగలమూ?” శాంకోపాంజా అనుమానాన్ని వెలిపుచ్చాడు.

“నీవు రావడు!....వాళ్ళకు నేనొక్కుడినే చాలు! అలా చూస్తూ ఉండు!” అంటూ క్రైకోన్ ట్రెచెపికర్ ను తీసుకుని, వారి మీదికి యుద్ధానికి వెళ్ళాడు.

కర్ తీసుకుని తమ మీదికి పస్తేన్ను మహాయోధుడిన్న అశ్వికులు చూసారు. వెంటనే తలకోక కర్ తీసుకున్నారు. క్రైకోన్ వాళ్ళతో ఒక్క నిముషం కర్తో యుద్ధం చేసాడు. ఆ ఇర్రవేమంది కర్ దెబ్బలకు క్రైకోన్ కర్ ఎగిరి చక్కాపోయింది. ఆ తర్వాత వాళ్ళ కర్ దెబ్బలు క్రైకోన్ మీద పర్చంలా పడ్డాయి. అడ్డుకునేందుకు పచ్చి శాంకోపాంజా కూడా కర్ దెబ్బల నుండి తప్పేంమకో లేక పోయాడు.

నేలమీద పడిపోయిన ఇద్దర్మి వదిలేసి అశ్వికులు తమ తమ గుర్రాలను అధిరోహించి తమ దారిన వెళ్ళపోయారు.

కొంతసేపటికి ఇద్దచూ లేచి కూర్చున్నారు. శరీరానికి అంటుకున్న మట్టిని దులుపుకున్నారు. ఏమీ జుగనన్నలు తీవిగా తమ వాహనాలను అధిరోహించి తిరిగి ప్రయాణం సాగించారు.

కొంతదూరం వెళ్ళిన తర్వాత వాళ్ళకోక పూటకూళ్ళ భవనం కనిపెంచింది. “ఇక్కడ ఓ చక్కని కోట ఉంది. విశ్రాంతి తీసుకుంచాం పద!” అన్నాడు క్రైకోన్.

శాంకోపాంజా సమాధానం చెప్పే స్థితిలో లేదు. అతడి శరీరం యావత్తూ హూనమైపోయింది. చిన్నగా మూలగడం ప్రేరంభించాడు.

“నా సేవకుడు కొండ పైనుండి దొర్లి క్రిందపడ్డాడు. గాయాలు తగిలాయి. ఈ రాత్రికి మీ కోటలో విశ్రాంతి తీసుకుంటాం” అన్నాడు క్రైకోన్ టు పూటకూళ్ళ యజమానితో.

ఆ ఇంటి యజమాని ఓ పెద్ద గదిలో వాళ్ళకు మంచాలు ఏర్పాటు చేసాడు. అతడి భార్య, కూతుష్ణ వాళ్ళిద్దరికి ఎన్నో ఉపచారాలు చేసారు. రుచికరమైన పదార్థాలు తినడానికి యిచ్చారు. ఆ రాత్రి ఇద్దరూ పోయిగా ఆదమరచి నిద్ర పోయారు.

తెల్లవారింది!.... ఇద్దచూ లేచారు. ఇద్దరికి స్వయంత చికింది. క్రైకోన్ టు ఇంటి యజమాని పడ్డకొచ్చి తన కృతజ్ఞతలు తెలియజేసుకున్నాడు.

“గత రాత్రి మీ కోటలో హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకున్నాము. మీరంతా ఆట్టియులుగా ఆదరించారు. అండుకు మేము ఎంతైనా కృతజ్ఞులం!.... నెలవిస్తే పోయి పస్తాము.” అన్నాడు క్రైకోటు.

“మీరు ఆ విధంగా పొగడపలసిన అవసరం లేదు. అది మా విద్యుత్త ధర్మం. ఆ విధంగా సేవ చేయకపోతే మా ఛివితాలు గడిచేదెలా చెప్పండి?.... మీకు మేము పెట్టిన భోజనానికి చేసిన సేవలకు అమర్చిన మంచాలకు డబ్బు చెల్లించి మరి వెళ్ళండి!.... మీరు అనుకుంటున్నట్టు ఇది కోట కాదు. పూటకూళ్లు ఇల్ల!” అన్నాడు ఇంటి యజమాని విసయంగా.

క్రైకోటు ఆశ్చర్యపోతూ “విమిచి! ఇది పూటకూళ్లు ఇల్ల! కోట కాదూ? అయినా ఇప్పుడేమి కొండలు అంటుకున్నాయిలే!.... నా వంటి మహాయోధుడు మీ వంటి చిన్న పూటకూళ్లు ఇంటికొచ్చి మీ అతిధైం స్వికరించడం నిజంగా మీ అద్భుతమనే మీరు భావించాలి. మీకిది ఎంలో గౌరవప్రదమైన విషయం దీనికి నువ్వు గర్వించికపోగా డబ్బు అడుగుతున్నావంపే చాలా సిగుచేపైన విషయం నుహా! పూర్వపురోజులలో ఎవ్వరూ మహాయోధులను డబ్బు అడిగేవారు కాదు కనుక నువ్వు తూడా నన్ను డబ్బు అడుగకూడదు. తేలిసిందా?” అని చెప్పి బక్క గుర్తాన్ని వేగంగా ముందుకు దౌడు తీయించాడు.

అయితే శాంకోపాంజా మాత్రం వెనక్కి దిగబడిపోయాడు. అదే సమ యంలో ఇంటి యజమాని శాంకోను పట్టుకుని డబ్బిచ్చి మరి కదులు అన్నాడు. డబ్బు యువ్వట్టానికి శాంకో నిరాకరించాడు.

అంతట ఇంటి యజమాని పెద్ద కంబళిని తెప్పించాడు. కొంతమంది పని వాట్ను కంబళి నాలుగు చెరగులూ బిగించి పట్టుకున్నారు. నలుగురు వ్యక్తులు శాంకోను కంచర గాడిద మీద నుండి క్రిందికి లాగారు. ఆ తర్వాత అతడ్డిన్న పైకి కంబళిలో పడేసారు. తర్వాత వాట్ను కంబళిని పైకి క్రిందికి ఎగరేయడం ప్రారంభించారు.

పాపం! శాంకో పాంజా కంబళితోబాటు పైకి క్రిందికి ఎగరడం ప్రారంభించాడు. వాట్ను కంబళిని వదిలేస్తే తను తిన్నగా వచ్చినేలమీద పడడం భాయం. అలా పడితే తన తలకాయ పుచ్చకాయలాగ పగలడం భాయం అనుకున్న శాంకో ప్రాణభయంతో బిగ్గరగా తేకలు వేయడం ప్రారంభించాడు.

శాంకో ఏడుపులు గుర్రం మీద వెళుతుస్ని క్రీకోవ్ చెవినిపడ్డాయి. పెంటనే అతడు గుర్రాన్ని వెనక్కి మళ్ళించి తిరిగి పూటమాళ్ళు ఇంటికి చేచుకున్నాడు. అక్కడ శాంకో అనుభవిస్తున్న దుస్సితిని గమనించాడు.

“దుర్మాదాంధులారా! తఱజమే నా సేవకున్ని విడిచిపెట్టండి! లేకపోతే నా శార్య పరాక్రమాలు చూపించవలసి వస్తుంది.” అంటూ క్రీకోన్ని చురుస ఒర

శాంకోపొంజాను పైకి ఎనురవేసి కంబళితో పట్టుకోవటం

నుండి ఖడ్డాన్ని యివతలికి తీసాడు.

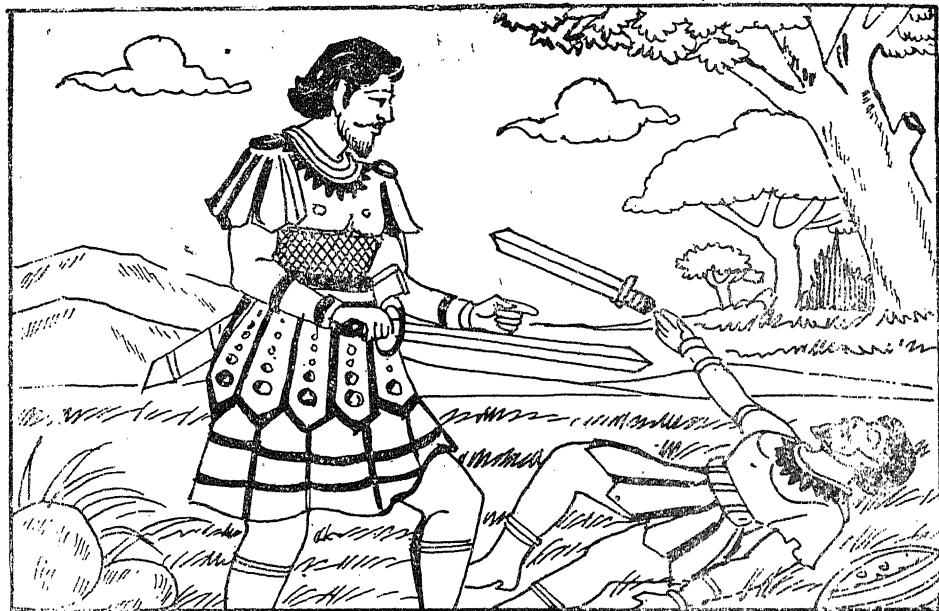
దానితో బెదిరిపోయిన జనులు కంబళివదిలేసి తలకొక దిక్కాన్ పారిపోయారు. శాంకోకు తల అయితే పగలలేదు కానీ శడ్డివిరిగినంత పసైంది.

శాంకో గబగబా చెచ్చి తన కంచరగాజిదను అధిరోహించాడు. ఇద్దరూ

శిరిగి ప్రయాణం కొనసాగించారు.

“మన దబ్బు నీ దగ్గర సురక్షితంగానే ఉండికండూ?” అని అడిగాడు క్రైకోవ్ శాంకోను.

“ఉండి ప్రభూ! వాళ్ళు ఎంత బాధించినా చివరకు బాధలనైనా ఫరించాను కానీ రాగి నాటం కూడా వారికి యివ్వలేదు. ప్రభువులభనాన్ని కూపాడగవిగానన్నను

డాన్ క్రైకోవ్ బిస్సెక్కు చెందిన వానిని పడగొట్టుకు!

తృప్తి నాకు మిగిలితే చాలు ప్రభూ!” అన్నాడు శాంకోపాంజు.

సేవకుడి ప్రభుభ్రక్తి పరాయణతకు క్రైకోవ్ ఎంతో సంతోషించాడు.

జయింపడం తనను పెద్ద దీవికి గవర్నర్ చేయడం గగన కుసుమమేమోనన్న అను మానం శాంకో మనసులో మెదిలింది.

అతడొకనాదు కింక్రోట్ “ప్రభూ! మనం ఎంత దూరం ప్రయాణం చేసినా అపందలూ ప్రమాదాలే ఆహ్వానిస్తున్నాయి తప్ప. ఎటువంటి అదృష్టమూ మనల్ని పరింపడంలేదు. కనుక మనం యి సాహసక్తుత్యాలకు స్వస్తిచేపిన ఇంటి పోవడమే జైమకరమని నాకు తోస్తున్నది. ఇంటి పద్ధనెతే కదుపులో నీచ్చు కదలకుండా హాయిగా జీవించవచ్చుకదా! దయచేసి నా మాట వినండి!” అన్నాడు.

“మాడు శాంకో! రష్టషటినవాడే ఫలితాన్ని బొందగలడు. ఓర్చు వహించు! నేను విజయాన్ని సాధించడం ఎంతసత్యమో నీవు గవర్నర్ వి కావడం కూడా అంతే సత్యం! నా మాట నమ్ము!” అన్నాడు కింక్రోట్.

అతడి మాటలను శాంకో తిరస్కరింపలేక పోయాడు. కొన్ని రోజులు ప్రయాణం చేసిన తర్వాత వారికి బిస్టేకు చెందిన ఓ వ్యక్తి తారసపడ్డాడు. అతడివద్ద ఖడ్డం వుంది.

“నువ్వు పీరుడవే ఆయితే నాతో యుధ్యంచేయే! నిమ్న జయించి పీరాథి పీరువననే పెరును సార్థకం చేసుకుంటాను” అన్నాడు కింక్రోటు ఒరునుండి ఖడ్డం తీస్తూ.

ఆ వ్యక్తికి యుధం చేయక తప్పలేదు. ఇద్దరూ కత్తులతో కొంతసేపు యుధం చేసారు. దురదృష్టపశాత్తు ఆ వ్యక్తి నేలమీద పడిపోయాడు. అతడికి కత్తి దెబ్బతగిలి గాయమైంది. గాయమనుండి రక్తం కారసాగింది.

అయితే కింక్రోటు హాడా ఆ వ్యక్తికి కత్తి దెబ్బలనుండి తప్పించుకోలేక పోయాడు. ఆ వ్యక్తి విసిరిన కత్తి దెబ్బకు కింక్రోట్ శిరస్తాంణం తాలూకు కొంత ఖాగం విరిగిపడి పోయింది. అంతేకాదు. అతడి కుణిచెవి తెగి నేలమీదపడింది. దానికి కింక్రోట్ ఎంతో మంఖించాడు. చెవి తెగిపడిపోయి నంచుకుగాదు. అమూల్యమైన తన శిరస్తాంణం విరిగిపోయి నంచుకు.

“నేలమీద పడిపోయన ఈ యోధుడికి శిరస్తాంణం లేదు. ఉంపే ఇతడి శిరస్తాణాన్ని విజయ చిహ్నంగా పొంది ఉండేవాడిని! అయినా మించిపోయన

దేమీలేదు. నేను మరొక యుధ్యంలో నా శత్రువును జయించి, అతడి శిరస్తార్ణిణాన్ని విజయ చిష్టాంగా సంపాదించేవరకు నేలమీదనే నిలబడి భోజనం చేస్తాను. బల్లమీద కూర్చోను. ఇదే నా ప్రతిష్ట!" అన్నాడు కిట్కోవ్.

ఒకనాడు వాళ్ళిద్దరూ ఓ గ్రామం నుండి మరొక గ్రామానికి ఖయలు దేరారు. మార్గ మధ్యంలో వారికొక వ్యక్తి తన గాడిదమీద ఎక్కిపెస్తూ తని పించాడు.

అతడ్ని చూస్తానే కిట్కోవ్ ఎంతో సంతోషిస్తూ "చూసావా శాంకో! ఎవడో మహావీరుడు నెత్తిన బంగారు శిరస్తార్ణిణం ధరించి యిఱై వస్తున్నాడు. నేను ఆ వీరుడ్ని జయించి ఆ సువర్ణ శిరస్తార్ణిణాన్ని విజయ చిష్టాంగా పొందుతాను. చూడు" అన్నాడు.

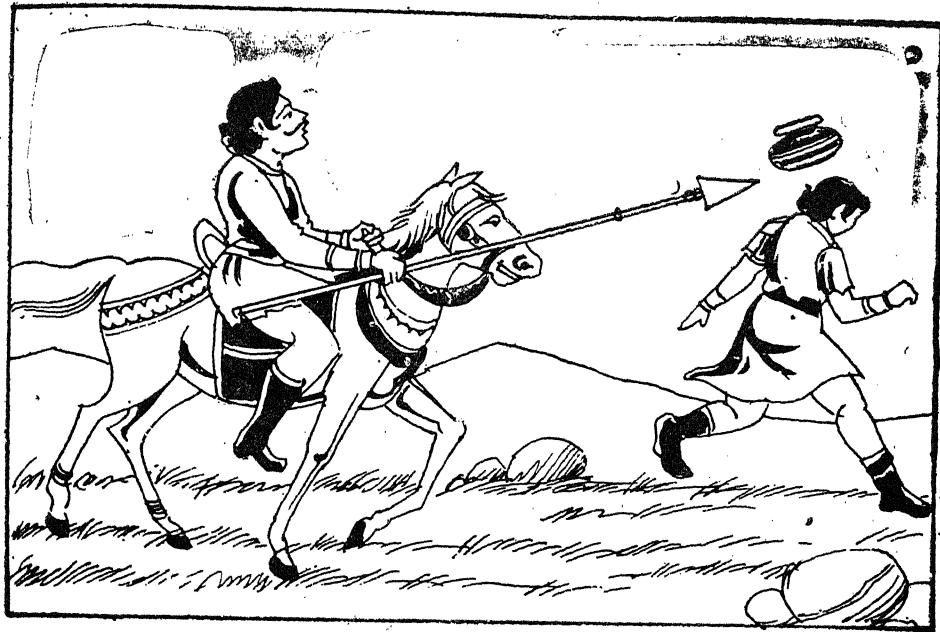
శాంకో గాడిదమీద వస్తున్న ఆ వ్యక్తిని చూస్తానే ఆశ్చర్యపోయి "ప్రభూ! మీరు పొరబడుతున్నారు. అతడు మహావీరుడు కాదు. మామూలు సీదా సీదా మనిషి. అతడు గాడిద ఎక్కి వస్తున్నాడు. మహావీరుడెతే గాడిదను ఎక్కి వస్తాడా చెప్పండి? ఎండకాంతిలో అతడు నెత్తిన పెట్టుకున్న వస్తువు ఏదో తళ తళ మెరుస్తు న్నది. అంతే తప్ప అది బంగారు శిరస్తార్ణిణం మాత్రం కాదు" అన్నాడు.

అప్పుడు కిట్కోవ్ శాంకోతో "చూడు శాంకో! నువ్వు ఎప్పుడూ ఇలాగే మాట్లాడుమా ఉంటావు. యథార్థ మేమిలో నీ కళ్ళుకు గోచరించదు. అందుకే నువ్వు సేవకా వృత్తిలోనే ఉండిపోయావు. పరిక్షగా అటు చూడు!.... అతడు మహావీరుడు! 'అతడు ఎక్కిపెస్తున్నది ఉత్తమాశ్వం!' అతడు నెత్తిన ధరించినది సువర్ణ మణిమయ శిరస్తార్ణిణం!.... నేను ఆ వీరుడ్ని జయించి, శిరస్తార్ణిణాన్ని చేజిక్కించుకుంటాను. చూడు" అన్నాడు.

వాసవానికి గాడిదమీద వస్తున్న వాడోక మంగలి. వాడు అక్కడున్న రెండు గ్రామాలకు, తన గాడిదమీద తిరుగుతూ ఊర కర్మలు చేస్తూ ఉంటాడు. అతడి నెత్తిన ఉన్నది ఓ ఇత్తడి పొత్ర! ఎండ తీవ్రంగా ఉండటంపల్ల వాడు ఆ ఇత్తడి పొత్రను నెత్తిన బోల్లించుకుని సూర్యతాపం నుండి రష్ణ పొందాడు. దానిని మన యోధుడు బంగారు శిరస్తార్ణం అనుకున్నాడు.

పెంటనే కిట్కోవ్ తన చేతిలో ఉన్న బల్లెన్ని ఎదురుగా వస్తున్న మంగలి గుండెలకు గురిపెట్టి తన బక్క గుర్రాన్ని వేగంగా పోనిచ్చాడు.

మంగలి ఈ దృశ్యాన్ని చూసాడు. ముంచుకొన్నున్న ప్రమాదాన్ని గమనించాడు. ప్రమాదం దగ్గరకు రాకముందే అమాంతం గాడిదెన్నుండి నేలమీదికి దూకి వెనుదిరిగి పరిగెత్తడం ప్రారంభించాడు. వాడు ముందూ, క్రిస్తోట్ వెనుకాలూ కొంతదూరం వెళ్ళారు. ఆ పరుగు పండంలో మంగలివాడి నెత్తిన ఉన్న ఇత్తడి పొత్త కాస్తా ఎగిరి నేలమీద పడిపోయింది. వాడు ధాన్ని అలాగే పడిశేసి

9. డాన్ క్రిస్తోట్ మంగలితో పోరుట.

ప్రాణాలు దక్కిపుంచుకున్నాడు.

క్రిస్తోట్ కు కావలసింది శిరస్తార్థిం. కమక, నేలమీద పడిన ఇత్తడి పొత్త దగ్గర 'రోజి నాంటి' నిలబడిపోయింది. క్రిస్తోట్ లు ధాన్ని తీసుకుని ఆమిత సంతోషంలో నెత్తిన పెట్టురున్నాడు. అంతలో శాంకోపాంజా తన కంచర గాడిదమీద

అక్కడికి చేరుకున్నాడు.

తన యజమాని నెత్తిన బోర్లించి పున్న ఇత్తడి పొత్తును చూస్తూనే శాంకో పొంజు తనలోనే నవ్వుకున్నాడు.

“చూసావా శాంకో! ఇది మంత్ర మహిమ గల సువర్ణ శిరస్తాణం! ఇది ఉధర్మర్థుడి చేబిలో పడింది. ఇది బంగారం కావడంవల్ల వాడు దీనిని సగం రచిగించి అమ్ముకుని తినేసాడు. అందుకే దీని ఆకారం ఇలా ఉంది. మనం మహా సామ్రా

10. డాన్ కీఫ్ కోవ్ గొణ్ణెలపై దాడి చేయటం

జ్యోన్ని జయించిన తర్వాత ఉత్తముడైన స్వరకారుని పిలిపించి దీనిని బాగు చేయి స్తోను” అన్నాడు కీఫ్ కోవ్.

శాంకోపొంజుకు ఏం చెప్పాలో తోచలేదు. ఏమి చెప్పినా యజమానుడు

నమ్మ స్తుతిలో లేదు. కనుక శాంకో నోరు మెదవలేకపోయాడు.

తపువాత వాళ్ళు ప్రయాణం ఎప్పులీ మాదిరిగా కొనసాగింది.

ఒకప్పాడు క్రైకోవ్, దూరంగా ఆకాశాన్ని శప్పిన ఓ భూషి మేఘాన్ని చూసాడు. ఒక గొప్ప సైనికదళం అటుగా వస్తున్నదని భావించాడు.

“ఇక్కడ రెండు సైనిక దళాలు, ఫూరంగా పోరాధబోతున్నాయి. ఈ చుశ్శాన్ని చూసి తీరపలసిందే! శాంకో! మనం ఎత్తెన ప్రదేశానికి వెళ్లి అక్కయి నుండి, పోరాటాన్ని చూద్దాం పద!” అన్నాడు క్రైకోవ్ శాంకోతో.

ఆద్దరూ ఆ సమీపంగా ఉన్న ఓ ఎత్తెన ప్రదేశం మీదికి చేరుకున్నారు. వాళ్ళులా చూస్తుండగా కొంతమంది తపు తమ గోర్టెల మందలను తోలుకుంటూ అటుగా రాసాగేరు. వాళ్ళ చేతుల్లో కొమ్మలను నరికే కత్తులూ, కొడవళ్ళూ, పొడవాలి క్రరులూ ఉన్నాయి.

“ఇదేమిటి? ఇక్కడ రెండు గొప్ప సైనిక దళాలు భీకర పోరాటం కొనసాగిస్తారని నేను అశపడితే, ఈ రాక్షసుల గుంపు వస్తున్నదేమిటి? నేను పోరాటాన్ని చూడటానికి బదులు, స్వయంగా నేనే పోరాటం సాగించవలసివస్తున్నదే!” అన్నాడు క్రైకోవ్.

“ప్రభూ! మీరు భ్రమపడుతున్నారు. ఆ పచ్చేది రాక్షసుల గుంపు కాదు. గోర్టెలమంద! మీరు ఇందాక చూసిన భూషి మేఘంకూడా ఈ గోర్టెల మందదే. సైనిక దళానిది కాదు ప్రభూ! నిరపాయకరమైన జంతువులతోనూ, సామాన్యమైన మనుషులతోనూ యుద్ధం చేయడం పీరోచిత లక్షణం కాదు. పేగా అలా చేయడం వల్ల మన శరీరాలకు ముప్పు వాలీలుతుందే తప్ప, ఫలితం జూన్యూ” అన్నాడు శాంకో.

మన యోధుడు శాంకో ఫూటలను గడ్డిపోచలుగా తీసిపోరేసి, తన దగ్గరనా వచ్చిన గోర్టెల మందలోకి అమాంతం ఎగిరి దూకాడు.

క్రైకోవ్ కోపావేశంలో ఉన్నాడు. అతడి చేతిలో ఖదం ఉన్నది. అతడు మందలో దుమికిన మచుషం, స్నేరవిహారం చేయసాగేదు. వెటుకొక గోర్టెను తెగ నరకథం ప్రారంభించాడు.

గోర్టెల కాపులు అది చూసి నిష్టోరపోయారు. ఎవడో పిచ్చివాడు క త్తి చేతబట్ట మంచలోకి చౌరజడ్డాడని గ్రహించారు.

వెంటనే తలకొక రాయి శీసుకుని క్రైకోట్ మీదికి బలంగా విసరడం ప్రారం థించారు. గోటెల కావరులు పసురుతున్న రాశ్చ క్రైకోట్ మీద వర్డంలా పడవం ప్రారంఖించాయి. కొన్ని రాశ్చ అతడి తలకొక తగిలాయి. ఓ పెద్ద రాయి వచ్చి అతడి ప్రక్కనెముకలకు చాలా బలంగా తగిలింది. క్రైకోట్ కు అది యమజాధను కలిగించింది.

11. దొంగ శాంకోపాంజా నాడిదను దొంగిలించుట

వెంటనే అతడు తన వద్దనున్న ఓ సీసాను వెకి తిసి “ఇది సర్వబాధా నివారిణి చోషధం” అంటూ మూత తీసి, సీసాను నోటివద్ద పెట్టుకోబోయాడు.

అంతలో ఓ రాయి విసురుగా వచ్చి సీసాకు తగిలింది. దానితో సీసా ముక్కలు ముక్కలై పోయింది. అంతేకాదు; ఆ రాయి క్రైకోట్ మూతి పళ్ళను

కూడా రాలకొట్టింది. ఆ దెబ్బకు అతడు నేల మీద వెల్ల కిలా పడిపోయాడు. అతడు వనిపోయాడని భయపడిన గొర్రెల కాపరులు, గొర్రెల మందలను అక్క-డే చిడిచి పెట్టి, తలకొక దిక్కు పారిపోయారు.

మారంగా నిలుచుని ఈ ఖిళత్త దృశ్యాన్ని చూస్తున్న శాంకో పొంజా గొర్రెల కాపరులు పారిపోగానే తన యజమాని పద్మకు పరిగెతుకుంటూ పచ్చాడు. అతడు అమితంగా భాధపడటం చూసాడు. తన యజమానుడి దుస్థితికి ఎంతో విచారించాడు.

“మహాప్రభూ! మహావీరుల యుద్ధరీతికి, సామాన్యుల దెబ్బలూటకూ చాలా వ్యక్తాన్నసముంటుండని లోగడ మీకు ఎన్నో సార్లు మనవి చేసాను. ఇప్పుడు కూడా ఆ గొర్రెలకాపరులమీదికి వెళ్ళవద్దని కూడా పొచ్చరించాను. అయినా మీరు నూ మాటలను తృణికరించారు. చూసారా! దాని పర్యవేసానం ఎలా ఉండో!” అన్నాడు శాంకో పొంజా.

“నాకు తెలియని విషయమంటూ లేదు శాంకో! నీ చేత చెప్పించుకునే దుర్తి నా తేం పట్టలేదు. మొదట చూసినప్పుడు వాళ్ళంతా రాక్షసులే. అయితే నా శత్రువు బ్రఘ్మస్వ వాళ్ళను గొర్రెలుగా మార్చివేసాడు. వాడు నా విజయాన్ని చూసి సహించలేదు. అయినా ఏనాలీకయినా అంతిమ విజయం నాదే!” అన్నాడు క్రిష్టోఫ్.

అప్పటికి చీకటి పడబోతున్నది. ఆ రాత్రి అక్క-డే విక్రాంతి తీసుకుండా మని నిశ్చయించుకున్నారు. వెంట తెచ్చుకున్నది యింత తిని, నేలమీద గురకపెట్టి నిద్రపోయారు.

ఆర్థరాత్రి సమయంలో కొందరు దొంగలు అటుగా పచ్చారు. ఎన్నిచోట్ల వెదికినా ఒక్క పస్తువుకూడా ఆ దొంగల చేతికి చిక్కులేదు. చివరకు వాళ్ళ కళ్ళకు చెట్టుకు కప్పేసివున్న బిక్కుగుర్చం. బిలిష్టంగావున్న కంచరగాడిద కనిపించాయి. వాళ్ళు రోచినాంటి గుర్రాన్ని గాకుండా కంచరగాడిదను విప్పి గుట్టుచప్పుడు గాకుండా తమ వెంట తోలుకుపోయారు.

శాంకో పొంజా తెల్ల వారిన తర్వాత లేచి తన వాహనం వంక చూసుకున్నాడు. కానీ కంచరగాడిద అక్కుడ ఉంటే కదా! పొపం! శాంకో పొంజా దిక్కుతోచక నలుధిక్కులకూ వెళ్ళి చూసాడు. అయినా అతడి గాడిద మాత్రం కనిపించలేదు.

చేసేదేముండి!— శాంకోపాంజా కూడా రోజినాంటిని అధిరోహించక తప్పలేదు. డాన్ క్రైకోవ్ నూ అతడి ఇనుప కవచాన్ని మోయడమే కష్టంగావున్న బిక్క గుర్రానికి శాంకోపాంజా అదనపు భారాన్ని మోయడం చాలా కష్టమై పోయింది.

క్రైకోవ్ టుకు పదె పదె అతడి హృదయరాణి అయిన జల్పినియా గుర్తుకు రాసాగింది.

“జల్పినియా రాకుమారి ఎలా వుందో? ఆమె జ్ఞేమ సమాచారాలు తెలియ నిదే తసకు మనక్కాండి ఉండదు. మనక్కాంతితేని వీరుడు విజయ పరంపరలు ఎలా సాధించగలడు?” అనుకున్నాడు క్రైకోవ్ టు.

పెంటనే శాంకోతో “మాడు నా ప్రియమైన సేవకా! సీకోక బరువైన కార్యక్రాన్ని అప్పగిస్తున్నాను. దానిని నువ్వు తప్ప ఇతరులెవ్వరూ సాధించలేరు” అన్నాడు.

“చెప్పండి ప్రభూ! మీరు అప్పగించే కార్యాన్ని దైవకార్యంగా భావించి నెరవేర్చుకుని పస్తాను” అన్నాడు శాంకో.

“చూడు శాంకో! సీకు మహారాయి, నా హృదయరాణి అయిన జల్పినియా రాకుమారి పదె పదె గురుకు వర్ధున్నది. నేను ఆమెకోక లేఖ రాసి యస్తాను. నువ్వు ఆ లేఖను రాకుమారికి అండ జేయాలి. అంతేకాదు ఆమె వద్దనుండి యోగజేమాలతో కూడిన సమాచారాన్ని తీసుకు రావాలి” అన్నాడు డాన్ క్రైకోవ్ టు.

“చిత్తం! ప్రభువుల ఆజ్ఞ శిరోధార్మం నాటు. లేఖను సిధ్ధం చేయండి” అన్నాడు శాంకో.

క్రైకోవ్ టు రాపుమారికి ఉత్తరం రాసాడు. దానిని శాంకోకు వినిపించాడు. లేఖ ఆచ్చుతంగా ఉండని మెచ్చుకున్నాడు శాంకో!.... అతడు ఆ ఉత్తరాన్ని తీసుకుని టోబోసో దిక్కుగా ప్రయాణం నొగించాడు. మరునాయి కతడు పూర్వం ఓకసారి తనను అపమానించిన పూతుకూళ్ళు ఇంటికి చేరుకున్నాడు. అదే సమయంలో ఇదరు వ్యక్తులు లోనుండి యివతలకి వచ్చారు. వారు డాన్ క్రైకోవ్ టు స్నేహితులైన మతాధికారి, మంగలి!— వాట్లు శాంకోపాంజాను స్నేహ పూర్వకంగా పలుకరించారు. శాంకో వాళ్ళతో తమ వృత్తాంతం యావత్తూ తెలియజేసాడు.

క్రైకోవ్ ను ఇంటికి తీసుకుపోవడం ఎలాగ? అని ఇద్దరు స్నేహితులు బాగా ఆలోచించారు. మతాధికారి ఓ యువతి వేషం, మంగళి సేవకుడి వేషం భరించి శాంకోతో కలిసి క్రైకోవ్ కూరుచున్న చోటికి వచ్చారు.

“ఎవరు మీరు?” అని అడిగాడు క్రైకోవ్.

“మోఘాగ్రేసరా! నీకోక ముఖ్యమైన విషయం తెలియజేయటానికి కష్టమణిల కోర్చి యిక్కడికి చేరుకున్నాము. అదేమంపే— నీ హృదయరాణి అయిన దత్తీనియా రాకుమారిని ఒక దుర్మార్గరుడు పట్టి కూరంగా బాధపెడుతున్నాడు. నీవు వచ్చి ఆమెను రష్టించుకోవలసిన సమయం అసన్నమైది” అని చెప్పాడు యువతి వేషంలో ఉన్న మతాధికారి.

“అవును! నిజమే!” అన్నాడు శాంకో విచారవదనంతో.

క్రైకోవ్ దిగ్గున లేచాడు. ఆయుధాలు భరించాడు. టోబోసో వెళ్ళి రాకుమారిని రష్టించుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఆ సలుగుచూ ప్రయాణం చేసి, తిరిగి చూటుకూళ్ళ ఇంటికి చేరుకున్నారు. ఆక్కడ క్రైకోవును అన్ని సౌకర్యాలు ఏర్పాటు చేయించ్చాయి. సుష్టుగా భోజనం చేసిన క్రైకోవు హాయిగా నిద్రపోయాడు.

ఈ లోపల క్రైకోవ్ స్నేహితులు అతడ్డిన్న ఇంటికి ఎలా తీసుకువెళ్ళాలా! అని దీర్ఘంగా ఆలోచించారు. అందుకు తగిన ఏర్పాటు అన్నీ చేసారు.

చూటుకూళ్ళ ఇంటేలో పని చేస్తున్న సేవకులు మారువేషాలు వేసుకుని వచ్చి నిద్రపోతున్న క్రైకోవ్ కాచ్చా, చేపులూ త్రాళ్ళతో గబ్బిగా బంధించారు.

క్రైకోవు నిద్ర మేలోగ్ని చుట్టూ చూసాడు. అతడికి కొత్త ముఖాలు కనిపించాయి. వాట్చు మాంత్రికుడి గురించి మాట్లాడుకోసాగేరు.

‘అయితే ఇచంతా నా శప్రువైన మాంత్రిపుడి పన్నాగమన్నమాట! వాడి అనుచరులను పంపి నిదిస్తున్న సన్న మాయోపాయంతో బంధించాడు. నేను ఎలాగైనా తప్పించుకుని ముందుగా మాంత్రికుణ్ణి నాశనం చేయాలి!’ అనుకున్నాడు క్రైకోవు.

ఆ తర్వాత వాట్చు క్రైకోవును పెద్ద టోసులో ఉంచారు. ఆ బోసు అతికష్టం మీద ఓ ఎద్దుల బండి మీదికి ఎక్కించారు.

ఆరు రోజులు ఏకధాపీగా ప్రయాణం చేసి చివరకు మతాధికారి, మంగలి, శాంకోపాంజా ఎడ్డుల బండితో సహా, తమ గ్రామ పొలిమేరలకు చేరుకున్నారు.

6

డాన్ క్రైకోట్ టు కొంతకాలం ఇంటివద్ద బుద్ధిమంతుడిలా విశ్రాంతి తీసు కున్నాడు. అతడికి పూర్తి ఆరోగ్యం చికిప్పింది. తిరిగి అతడి మనసు సాహస కృత్యాలవేపు పరుగులు పెట్టిసాగింది. డల్సినియా రాకుమారి అతడికి పదేపదేగుర్తుకు రాసాగింది.

శాంకోపాంజా మామూలు ప్రకారం కూలి పనులకు పోతున్నాడు. అయినా అతడికి క్రైకోట్ టో గడిపిన రోజులు గుర్తుకు పస్తానే ఉన్నాయి.

‘ఎన్నాళ్ళు యిలా కూలినాలి చేసుకుని జీవించడం! ఎదుగూ బొదుగూ లేని జీవితం!.... ఆ మహావీరుడిన్న సమ్మతుకుని ఉంపే ఏనాల్చెక్కెనా గవర్నర్సిని కాకుండా పోతానా?.... అయితే ఏం లాభం? నాకు ప్రాప్తం లేదు.’ అనుకునేవాడు శాంకో.

ఒకనాలే అర్థరాత్రి క్రైకోట్ శాంకోపాంజాను కలుసుకుని “నేను తిరిగి సాహస యాత్రలకు బయలుదేరాను. ఈసారి చాలా పట్టుదలతో ఉన్నాను. రాజ్యాలు జయించడం భాయం!.... నిన్ను ఒక దీవికి గవర్నర్సిని చేయడం భాయం! నాతో వస్తావా?” అని అడిగాడు.

అప్పటికే కూలి దబ్బులతో ఓ కంచర గాజిదను కొనుక్కున్నాడు శాంకోపాంజా!

“నా వాహనం, నేనూ మీ సేవలో సిద్ధమే! బయలుదేరండి!” అన్నాడు శాంకో.

వారం రోజులు ప్రయాణం చేసిన తర్వాత ఇద్దరూ తొఫోసో గ్రామం చేరుకున్నారు.

“నా ప్రియమైన శాంకో! నువ్వు నా హుదయశాణి డల్సినియా రాకుమారి రాజకువనాన్ని చూసావు కదా! నన్ను అక్కుడికి తీసుకుపద!” అన్నాడు శాంకోతో క్రైకోట్.

“ప్రభూ! డల్సినియా రాకుమారి ప్రస్తుతం రాజకువనంలో నివసించడం లేదు. ఆమె ఇప్పుడు ఓ పూరి గుడిశెలో ఉంటున్నది” అన్నాడు శాంకో.

“నువ్వు చాలా కాలం ప్రిందట ఆమెను చూసి ఉంటావు. ఇప్పుడామీ ఎక్కడ ఉంటున్నదో నాకు తెలుసు. పద వెళ్లాం!” అంటూ కీఫ్ కోర్ట్, శాంకోను తీసుకుని ఓ పెద్ద చరిచువదకు చేరుకున్నాడు.

“చూసావా శాంకో! ఇదే డల్సినియా రాకుమారి నివసించే విశాల రాజు భవనం!” అన్నాడు కీఫ్ కోర్టు శాంకోషో.

కీఫ్ కోర్ట్ ముఖ్యరు సామాన్య యువతుల ముందు మోక్కరిల్లటం

అప్పటికి బాగా చీకటి పడింది. కీఫ్ కోర్టు, శాంకో ఇద్దరూ కలిసి చరిచుపోతికి వెళ్లారు. గదులన్నీ గాలించారు. అయితే కీఫ్ కోర్టుకు డల్సినియా రాకుమారి కనిపించలేదు. ఆ రాత్రంతా అతడు రాకుమారి కోసం చరిచు యావత్తూ పెదుకుతూనే ఉన్నాడు.

అంతలో తెల్లపారింది. ఇద్దచూ కాళ్ళచుచ్చకుంటూ వాహనాలను నచిపించు కుంటూ ఊరి చివర ఉన్న తోలులోకి వచ్చారు.

అక్కడ ఓ చెట్టునీడన విశ్రమించిన క్రైకోటు, శాంకోతో “శాంకో! రాత్రంతా రాకుమారిని వెదికి వెదికి బాగా అలసిపోయాను. తనుక నువ్వు షెచ్చి దాకుమారి ఆచూకి తెలుసుకుని రా! ఇది నా ఆజ్ఞ!” అన్నాడు.

“చి తం! అలాగే ప్రభూ!” అన్నాడు శాంకో.

తక్కణం అతడు తన కంచర గాడిదను అధిరోహించాడు. దానిని తోలు కుంటూ టోబోసో గ్రామ సమీపానికి షెచ్చాడు. అక్కడ తన వాహనాన్ని దిగి, దానిని ఓ చెట్టుకు కట్టేసి చెట్టు కింద చల్లని నీడలో విశ్రమించాడు.

ఆ తర్వాత తలెత్తి ఓ యువతిని చూస్తూ “ఓ నా రాజుకుమారీ అందాల నా హృదయరాణి! నీవు జగదేక సుందరివి! రస దీను త్వి కరుణించు! నీ రూప లావణ్యాలను ఫ్రైస్టన్ అనే మాంత్రికాధములు మార్చి వేసేడని నాకు తెలుసు. నేను ఆ డుర్భాగ్యర్థి వధించి, తిరిగి నీకు పూర్వుపు చూపాన్ని వచ్చేటట్లు చేస్తాను. నీవు ఏమాత్రం భయపడవద్దు” అన్నాడు.

ఆ యువతి దాన్ క్రైకోవ్ మాటలకు చిరాకుపడుతూ “ఎవరు నువ్వు? ఏమిటీ పిచ్చి వేలాపన? భో....ధూరంగా తోలగిపో!.... నా దారి నుండి అడ్డు తోలుగు!” అంటూ తన కంచర గాడిదను తోలుకుంటూ ముందుకు సాగిపోయింది.

క్రైకోవ్ విచార వదనంతో శాంకోను చూస్తూ “చూశావా శాంకో! రాకుమారి నన్నెంత తృజీకారభావంతో మాట్లాడి షెచ్చిపోయిందో! ఇచంతా ఆమె పొరబాటుకాదు. ఆ ఫ్రైస్టన్ మాంత్రికుడి దుశ్శర్య!.... చూస్తాను రస విషయంలో ఆ నీచుదు ఎలా విజయం సాధిస్తాఁ?.... అంతిమ విజయం నాదే!” అన్నాడు.

ఆ తర్వాత ఇద్దరూ ప్రయాణం సాగించారు. మార్గమధ్యంలో వారికొక బండి తారసపడింది. బండిలో రకరకాల వేషధారులు కూర్చుని ఉన్నారు. క్రైకోవ్ వారిని చూసి ఎంతో అశ్వర్ఘపోయాడు.

బండి తోలుపున్న వాడి దగ్గరకు షెచ్చి “బండిలో ఉన్నవారు ఎవరు?” అని ప్రశ్నించాడు.

“బండిలో ఉన్నవారంతా అటగాఱ్చు. వాస్తు రకరకాల వేషాలు వేసుకుని ప్రేషకులను సంతోష పెడతారు. రసనాటి రాత్రి నమీప పట్టణంలో మేముక నాట

సాన్ని ప్రచర్యింషటబోతున్నాం. ఆ నాటకం చాలా రసరమ్మంగా ఉంటుంది” అన్నాడు బండి తోలేవాడు.

క్రీక్‌నేట్ బండి తోలేవాడి వినయ విధేయతలకు ఎంతో సంతోషించాడు. బండిలోని వారితో మర్యాదగా మాట్లాడసాగేడు. అదే సమయంలో వాళ్ళలోని హస్యగాడు ఒకడు, రోజినాంటినీ చూస్తాడు. ఆ ఒకస్తు గుర్తం అతడికి నవ్వు పుటీం చింది. దానిని అట పటీంచాలన్న కోరిక కలిగించింది హస్యగాడికి! .... అతడు రోజినాంటి వద్దకొచ్చి పెద్దగా గంటలువాయిస్తూ గట్టిగా అరుస్తా నాట్టంచేయడం ప్రారం వించాడు. దాని చెవి దగర కొమ్ము బూరాపెట్టి గట్టిగా ఉక్కదాడు. వాడి అరుపులకు చేస్తున్న చప్పక్కుకు జిదిరిపోయిన గుర్తం వేగంగా ముందుకు పరిగెత్తుకుంటూ పోయింది. క్రీక్‌నేట్ దిక్కుతోషక పారిపోతున్న రోజినాంటిని చూస్తూ ఉండి పోయాడు.

ఆప్పుడు శాంకోపాంజా గాడిద మీదినుండి క్రిందికి దూకి పరిగెత్తుకుంటూ పెళ్ళి ఒక్క గుర్తాన్ని ఆపుజేసాడు. ఈ లోపల హస్యగాడు పెద్ద దుడ్చుక్కర తీసుకుని. శాంకోపాంజా వాహనమైన గాడిద వెనుక కాళ్ళమీద గట్టిగా కొట్టాడు. ఆ దెబ్బతో అది బాధతో ఓండ్రపెడుతూ ఎలో పారిపోయింది.

ఈ సందడిలో బండివాడు బండిని తోలుకుంటూ ముందుకి సాగిపోయాడు.

“మనలను ఇంత ఏడిపించిన, వాళ్ళను కలినంగా శిక్షిస్తాను” అన్నాడు క్రీక్‌నేటు.

“వద్దు ప్రభూ! వాళ్ళు సామాన్యమైన కశాకారులు! .... పిచ్చుకలమీదనా మీ ప్రతాపం! .... నా గాడిద ఎలాగూ దొరుకుతుంది. శాంతించండి!” అన్నాడు శాంకో.

ఆ తర్వాత అతడు అక్కడా యిక్కడా పెదికి తన గాడిదను తెచ్చుకున్నాడు.

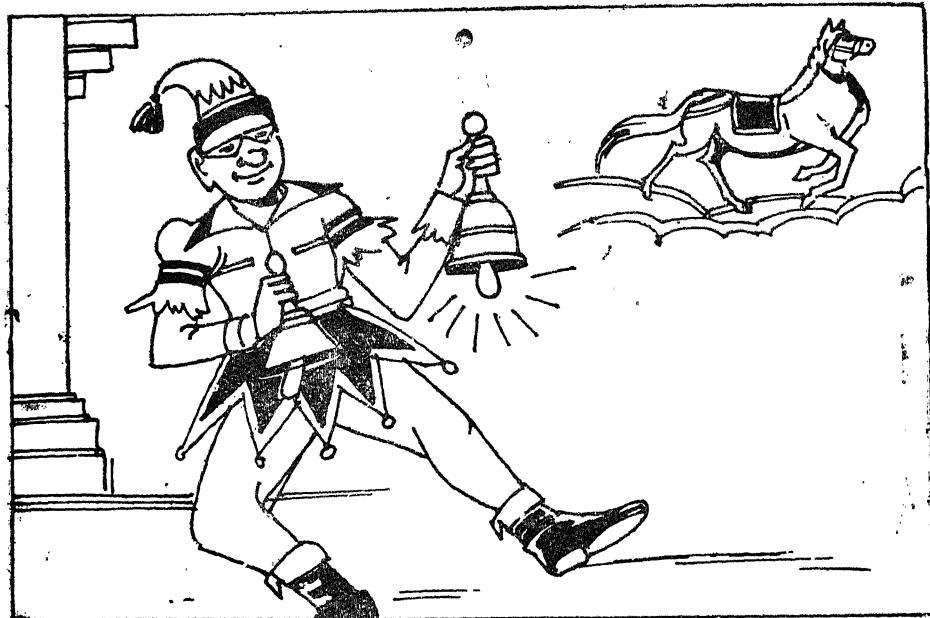
తిరిగి ఇష్టరూ ప్రయాణం సాగించారు. సాయం సమయానికి వాళ్ళ ఓ మైదాన ప్రాంతానికి చేరుకున్నారు. అక్కడ వాళ్ళ ఓ చెట్టు నీడన విక్రిమించారు.

ఆడి సమయంలో ఇద్దరు వ్యక్తులు గుర్రాలను అధిరోపించి అటుగా వచ్చారు.

“ఎపరు మీరు?” అని అడిగాడు కిఫ్ కోట్ వాళ్నను.

“నేను మహాయోధుడను! ఇతడు నా సేవకుడు” అని చెప్పాడు.

“నువ్వు మహాయోధుడివా!” అంటూ రహ్యాలో అడిగాడు కిఫ్ కోట్.

13. హాస్యగాడి తమాషా

“నేను మహాయోధుడనే కాదు; పీరాధిపీరుడను కూడా! నేను ఎందరో మళ్ళీయోధులను జయించాను. నన్ను మించిన యోధుడు ఈ ప్రాంతంలోనే లేదు” అన్నాడు నూతన యోధుడు.

కియ్కోట్ ఆగ్రహంతో “నువ్వు నన్ను మించిన మొనగాడివా?” అన్నాడు.

“హఱు!.... నువ్వు మహాయోధుడు డాన్కియ్కోట్కన్నా గొప్ప యోధు డివా ఏమిటి? అటువంటి డాన్కియ్కోట్నే ద్వ్యంద్వ్యయుధంలో ఓడించిన వీరాథివీరు డను తెలుసా?” అన్నాడు సూతన యోధుడు.

14. డాన్కియ్కోట్ అద్దాల యోధునితో పోరుట.

కియ్కోట్ కళ్ళుక్రష్ణేస్తూ “నువ్వు చెబుతున్న డాన్కియ్కోట్ను నేనే! నన్ను నువ్వు ఎప్పుడు ఓడించావు?” అన్నాడు.

సూతన యోధుడు నవ్వి “ఇప్పుడు ఓడిస్తాను. నీ ఖదాన్ని తియ్య!” అన్నాడు.

అప్పటికి భాగా చీకటి పడింది!

“చీకటిలో యుద్ధమేమి? రెపు ఉదయాన్నే ప్రారంఖించుదాము” అన్నాడు క్రిస్తోవ్.

దానికి నూతన యోధుడు అంగీకరించాడు. ఆ రాత్రి నలుగురూ తూర్పుని లోజనం చేసారు. సరదాగా పేచ్చాపాటి మాట్లాడుకుంటూ మత్తుపాసియం సేవించారు. ఆ తర్వాత హాయిగా పడుకుని, నిద్రపోయారు.

తెల్ల వారగానే, నలుగురూ లేచారు. యోధులు ఇద్దరూ బలేలుచేత ధరించారు. సేవకులు ఇద్దరూ చూరంగా నిలుచున్నారు. నూతన యోధుడి ముఖం మీద శిరస్తాపిణం అలాగే ఉంది. అతడు ధరించిన కవచానికి చిన్న చిన్న అద్దాలు అందంగా అమర్చబడి ఉన్నాయి.

అద్దాల యోధుడికి, క్రిస్తోవ్ తూ ద్వ్యంద్వ్యయుఢం ప్రారంభముంది. కొఢి కుణాలు గడిచిన తర్వాత డాన్ క్రిస్తోవ్ తన చేతిలోని బలైంతో అద్దాల యోధుడి మొకాక్కు మీద బలంగా కొట్టాడు. ఆ దెబ్బతు అద్దాల యోధుడు నిలదొక్కుకోలేకి వెల్ల కిలా నేల మీద పడిపోయాడు.

ఆ యోధుడు ఎవరో చూచాలన్న కుతూహలం శలిగింది క్రిస్తోవ్కి! వెంటనే బలైం మొనను అతడి శిరస్తాపిణానికి గుచ్ఛి, డానిని పైకి లాగాడు. ఆ అద్దాల యోధుడి ముఖం చూస్తానే క్రిస్తోవ్ ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఎందుకంపే—ఆ అద్దాల యోధుడు డాన్ క్రిస్తోవ్తు గ్రామానికి చెందిన పాడే! అంతేకాదు; ఇద్దరూ స్నేహితులు తూడాను!.... అతని పేరు ‘శామ్స్ కరాసోగ్ని’. అతడు శాంకోపాంజాకు గూడ బాగా తెలును.

“ప్రథూ! ఈ శామ్స్ కరాసోగ్ని యోధుడేమిటి? నమ్మకర్మం గాకుండా ఉంది. ఇదంతా మీ బధువులైన మాంత్రికుడి పన్నుగడ! మీరు జాలి చూపించవచ్చు. ఈ శామ్స్ కరాసోగ్నను పొడిచి చంపేయండి!” అన్నాడు శాంకోపాంజా భయ పడుతూ.

కొంత సేపటికి అద్దాల యోధుడు లేచి నిలుచున్నాడు!

“ట నా మిత్రుడా! డాన్ క్రిస్తోవ్తు! నువ్వు నా కంటె గొప్ప వీరుడవు. ఈ విషయాన్ని నేను ప్రపంచమంతా చాటుతాను” అన్నాడు.

క్రైక్‌ట్ టు ఎంతో సంతోషించి అతడ్ని స్వేచ్ఛగా విడిచిపెట్టాడు.

అద్దాల యోధుడు తన సేవకుడితో తిరిగి ప్రయాణం సాగించాడు.

కొంతదూరం వెళ్లిన తర్వాత “నేను ఏనాటికెనా సరే, డాన్ క్రైక్‌ట్ టు మీద పగ తీర్చుకుంటాను. అతడిని వ్యంద్యయుద్ధంలో తప్పక టడించి విజయం సాధిస్తాను. ఇది నా ప్రతిజ్ఞ!” అన్నాడు అద్దాల యోధుడు తన సేవకుడితో.

డాన్ క్రైక్‌ట్ టు, శాంకోపాంజా తిరిగి ప్రయాణం సాగించారు. అలా పోగా, పోగా మార్గంలో వారికొక పెద్ద బండి కనిపించింది. ఆ బండిమీద పెద్ద బోను ఉంది. ఆ బోను బిలమైన చెక్కలతో తయారు చేయబడింది. అందులో విముండో బయటికి కనిపించడంలేదు. దానికొక తలుపు ఉంది.

క్రైక్‌ట్ బండివాడిని ఆపి “నీ బండిమీద ఉన్న ఆ భోషాణం ఏమిటి? అందులో ఏమి ఉంది?” అని అడిగాడు.

“ఇందులో భయంకరమైన సింహాం ఉంది. ఈ సింహాన్ని గవర్నర్ గారు ఒకరు. మన మహారాజుగారికి బహుమానంగా? యిచ్చారు. కనుక దీనిని రాజుధానికి తీసుకుపోతున్నాను.” అన్నాడు బండివాడు.

“ఓహో! అలాగా! నేను మనుషులతో పోరాడాను కానీ కూరమ్మగాలతో పోరాడలేదు. నేను యిప్పుడు ఈ సింహాంతో యుద్ధం చేస్తాను. దానిని బయటికి విడిచిపెట్టు!” అన్నాడు క్రైక్‌ట్ ఆవేశంగా.

బండివాడు నవ్వి “నువ్వు భయంకరమైన సింహాంతో పోట్టాడుతావా? నాలుగు కాలాలపాటు నీకు బ్రితిశ్కాలనే ఆశ లేదా!.... అసలే ఇది ఆకలితో ఉంది. ఎదురుగా నిన్ను చూసి చూడగానే అమాంతం నీ మీదికి దూకుతుంది. రొప్పముక్కనమిలినట్టు చప్పరించి పారేస్తుంది! తెలుసా?” అన్నాడు.

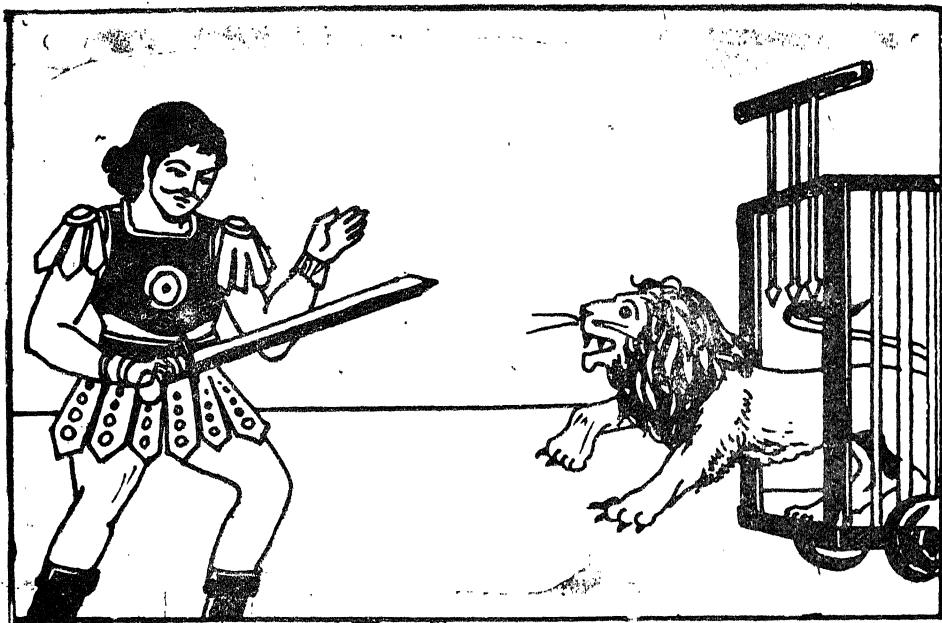
క్రైక్‌ట్ టు అతడి మాటలు వినిపించుకోలేదు. సింహాన్ని బయటికి తీయవల సిందే నంటూ పట్టుబెట్టాడు.

“ఇది మహారాజు గారికి బహుమానంగా పంపిన సింహాం. దీనిని తీసుకు వెళ్ళికపోతే మహారాజుగారు నా ప్రాణాలు తీస్తారు” అన్నాడు బండివాడు ఏదుపు ముఖం పెట్టి.

డాన్ క్రైక్‌ట్ చ్చరున ఒర నుండి ఖడ్డంలాగి “మహారాజు గారు నీ ప్రాణాలు తీస్తారో లేదో నాకు తెలియదు కానీ నువ్వు బోను తలుపు తఙ్కణం తీయక పోయామో ఈ తఙ్కణంలోనే నీ ప్రాణాలు ఎగిరిపోతాయి.” అన్నాడు.

బండివాడు దిక్కుతోచక అటు యిటు చూడసాగేదు.

శాంకోపాంజా కలుగజేసుకుని “వీరాధివీరా! వీరాగైసరా!.... ఇంతమొండి పట్టు మీకు తగదు. జంతువులూ, జంతువులూ బోట్లాడుకోవడం ధర్మం కానీ, మను ఘులు, జంతువులతో బోట్లాడడం అనుచితం, అధర్మం!....” అన్నాడు.

డాన్ కియ్ కోవ్ సింహంతో బోరటానికి సిద్ధపడటం

అయినా కియ్ కోవు అతడి మాటలను తూడ పెడచెవిన పెట్లాడు. బండి వాడు ‘వీదేతే అదే అవుతుంది! ఈ మూర్ఖడి చేతిలో ప్రాణాలు బోగొట్లుకోవడగా దేనికి?’ అనుకున్నాడు.

తష్ణం బండికి కట్టిన కంచర గాడిదలను విప్పి దూరంగా తీసుకు పొయాడు. ఆ తర్వాత వెనుదిరిగి వచ్చి బోను తలుపు తెరిచాడు. అంతకు మనుపే

శాంకోపాంజా ఏ పెష్టచెట్లు ఎక్కేస్తాడు.

‘సింహాం తన యజమానిని వంపడం థాయం! తను తిరిగి గ్రామం చేరు కోపడం థాయం. గవర్నర్ పదవి పోయినపై! ఇక కూలిపని చేయడం తప్ప మరొక మార్గం లేదు’ అనురున్నాడు శాంకో.

కీంకోట్ కు త్రిచేత భరించి బోనుకు ఎచ్చరుగా నిలుచున్నాడు.

బోనులో ఉన్న సింహాం బద్దకంగా వోట్టు విరుచుకుంది. ఎదురుగా నిలు చున్న వ్యక్తిని పరీక్షగా చూసింది. బోనులో అటు యటు తెండు మూడుసార్లు పచార్లు చేసింది. మళ్ళీ దాన్కిట్కోట్ వేపు పరీక్షగా చూసింది.

నె తిమీచ విరిగిపోయిన శిరస్తాంణం శరీరం మీదున్న తుప్పుపట్టిన కవచం చేతిలోని నాల్గటి ఖడ్డం అతడి అప్పార్వ ఆకారం. పాపం సింహానికి నచ్చలేదు కాబోలు ముందుకు పట్టున్నదల్లా ఆగిపోయింది. ఆ తర్వాత వెనుదిరిగి బోను తోపలికి వెళ్ళి, నాలుగు కాట్లూ బార్లా చాపి హాయిగా పడుకుంది.

ఆది చూసిన కీంకోటుకు ఆశాభంగం కలిగింది. సింహాం బయటికివెన్నే కదా దానిని యోధుడు జయించడమో, లేక ఆది మన యోధుడ్ని కట్టించడమో జరిగేది!—

సింహాన్ని బయటికి ఎలా రప్పించాలో తెలియని కీంకోట్ బోను మీద నిలఱడి ఉన్నాబిండివాడితో “సువ్వ బోనులోకి వెళ్ళి సింహాంతోక పుచ్చుకుని బయటికి శాంకుకురా!” అన్నాడు.

బండివాడికి ఏం చెప్పాలో తోచక “అయ్య! వీరాగ్రేసరా! సింహాం మిమ్మల్ని చూసి భయపడిపోయింది. యుద్ధానికి వచ్చినా మిమ్మల్ని జయించలేనని నిర్ధారణ చేసుకుంది. అందుకే బోనులోనుండి యివతలికి రాలేదు. కనుక మీరే విజయం సాధించారు. సింహాం ఓడిపోయింది. ఈ విషయాన్ని నేను మహారాజు గారితో మనవి చేస్తాను” అన్నాడు ఎంతో వినయపూర్వకంగా.

“మనవి చెయ్య! నా పొరుష ప్రతాపాలను మహారాజుగారికి వివరించి చెప్పు! నేను లామాంషో గ్రామానికి చెందిన దాన్ కీంకోట్ నని సవిస్తరంగా మనవి చెయ్య! ఇకసుండి నేను ‘సింహాయోధుడు’గా ప్రసిద్ధికెక్కుతాను. అందరూ నన్ను ఆ పేరుతోనే పిలవాలి” అని దాన్ కీంకోట్ సగర్యంగా ప్రకటించుకున్నాడు.

బోనులోనుండి సింహాం యివతలికివచ్చి తన యజమానుని దేనికి కట్టించ లేదో శాంకోపాంజాకు ఎంత ఆలోచించినా అర్థంకాలేదు.

ఆతడు చెట్టుదిగివచ్చి “సింహావీరా! మీకివే నా జోహర్లు! మీకివే నా హృదయపూర్వక అభినందనలు” అంటూ పొగడ్లలలో ముంచెత్తాడు.

డాన్ క్రైకోట్లు ఆనందానికి మేరతేకపోయింది.

7

డాన్ క్రైకోట్, శాంకోపాంజాలు తిరిగి ప్రయాణం సాగించి, ఒకనాటి పీకటిపడే సమయానికి ఓ పూటకూళ్ళు ఇంటికి చేరుకున్నారు. ఆ రాత్రికి అక్కడ ఖిస చేశారు. ఆ రాత్రి పూటకూళ్ళు ఇంటికి పీటర్ అనే వ్యక్తి వచ్చాడు. ఆతడివద్ద తోకలేని కోతి ఒకటి వుంది. ఆ కోతి మానవుల అద్భుత, దురదృష్టాలను సృష్టింగా చెప్పగలదు....అని పీటర్ అక్కడున్న వారితో చెప్పడం క్రైకోట్లే విన్నాడు.

ఆతడు కోతి దగ్గరకు వెళ్ళి “నా భవిష్యత్తు చెప్పు?” అని అడిగాడు.

“నా కోతి జరిగిపోయిన విషయాలనే చెబుతుంది. జరుగబోయే విషయాలను చెప్పమను” అన్నాడు పీటర్.

డానికి శాంకోపాంజా నవ్వుతూ “జరిగిపోయిన విషయాలను చెప్పడం గాప్ప విషయంకాదు. ఇప్పుడు నా భార్య మా ఇంటివద్ద ఏం చేస్తూ వుంటుందో నీ కోతిచేత చెప్పించు” అన్నాడు.

అప్పుడు పీటర్ కోతివంక చూశాడు. అది పీటర్ చెవివద్ద మూతిపెట్టి ఏదో మాట్లాడింది. తర్వాత దూరంగా వెళ్ళి కూర్చుంది.

పీటర్ మన యోధుడితో యిలా చెప్పాడు :

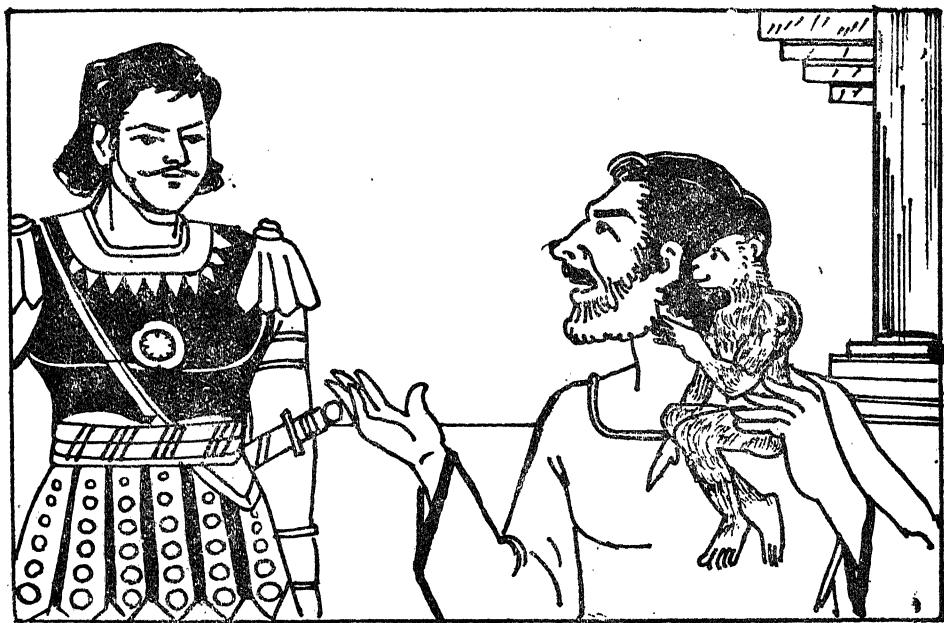
“మహానుభావా! నువ్వు మహాయోభాగ్రేసరుడివట. దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణ మీ ధైయమట!.... ‘అటువంటి డాన్ క్రైకోట్లును వర్ణించడం ఎవరి తరం?’ అని చెబుతున్నది నా కోతి” అన్నాడు పీటర్.

తర్వాత ఆతడు శాంకో దిక్కు తిరిగి “మీ భార్య గురించి ఏ మాత్రం విచారించవదు అంటున్నది. ఈ కూన ఆమె ద్రాక్ష సారాయం సేవిస్తున్నదు. మీరు మీ యంజమానికి తగిన విశ్వాసపాత్రులని నా కోతి చెబుతున్నది” అన్నాడు పీటర్.

సాధారణంగా పీటర్ వంటి వ్యక్తులు బహు ప్రజ్ఞావంతులుగా ఉంటారు. ఎవరు ఎవరో, వారి పుట్టుపూర్వోత్థరాలు ఏమిటో ముందే సేకరిస్తూ వుంటారు. ఆ

విషయాలు తెలియని మన యోధునివంటివారు కోతివద్ద ఏదో మహిమ వుండని భావిస్తూ ఉంటారు.

ఆ సంఘాషణ పూర్తి అయిన తర్వాత పీటర్ పదిమంది ముందూ తోలు బొమ్మలాట ప్రారంభించాడు.

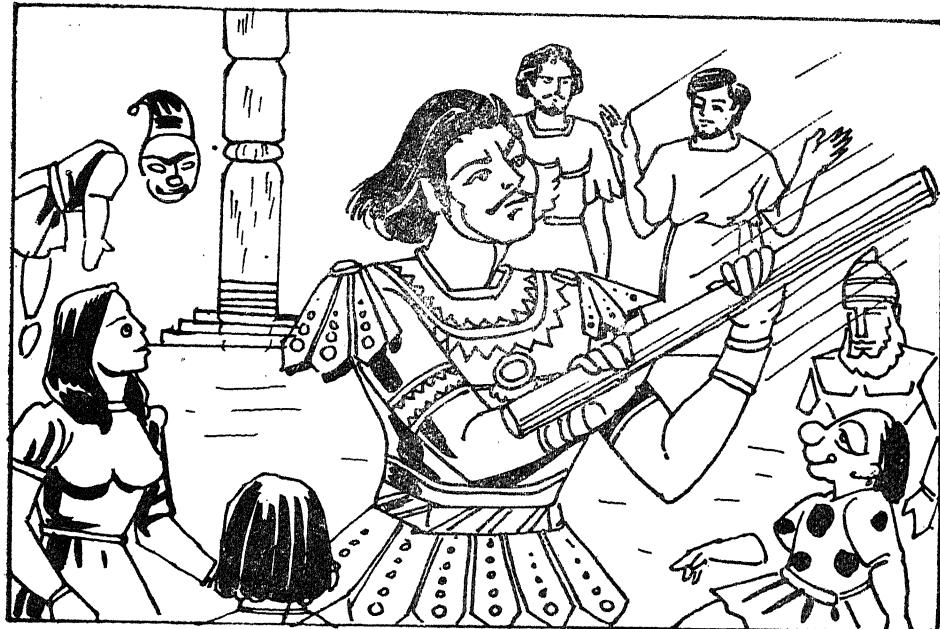

డాన్ క్రైస్తోవ్ — పీటర్ - కోతి

పీటర్ తోలుబొమ్మలను కదిలిస్తున్నాడు. పీటర్ వెంట వున్న బాలుడు కథను వివరించి చెప్పుసాగేదు.

ఆ తోలుబొమ్మలాట కథలో ముస్కురజాతికి చెందినవారు. ‘డాన్ గేఫరోన్’ అనే వ్యక్తినీ అతడి భార్య మెలిసెండ్రాను నానా బాధలు పెడుతూ ఉంటారు. బాలుడు చెబుతున్న కథలో ఆ దంపతుల బాధలు హృదయ విదారకండా

డాన్ క్రైకోవ్ చెవులకు వినిజించాయి. మహాయోధుడు కనుక క్రైకోవ్ వాటేని విని సహించలేకపోయాడు. అతడికి అపరిమితమైన కోపం వచ్చింది. అక్కడ కదులుతున్నది తోలుబోమ్మలుగా కనిపించలేదు. వాట్సు నిజమైన మనములుగా క్రైకోవ్ కు కనిపించారు.

డాన్ క్రైకోవ్ బొమ్మలను విరగొప్పటం

ఇంకేముంది!— అతడు అమాంతం లేచి వెళ్ళి తోలుబొమ్మలపీద విరుచుకు పడ్డాడు. కొన్ని బొమ్మలను కాక్కుతో తనిన్న విరగొప్పాడు. కొన్ని తీని చేపులతో పీకి అపతలికి గిరాటు వేళాడు.

‘అవి తోలుబోమ్మలు మహాప్రభో!’ అని పీటర్ ఎంత మొత్తుకున్నా సరే డాన్ క్రైకోటు వినిపించుకోలేదు. ఆటస్తలాన్ని యావత్తూ నానా ఫీథత్తుం చేసి

పొరేళాడు.

ఆట చూస్తున్న ప్రేషణకులు అతడిన్న వారించకపోదా అతడి శ్రీకరాకారం చూసి తలకొక దిక్కు పారిపోయారు.

అంతా జరిగిపోయిన తర్వాత కిఫ్కోటు శాంతించి “ముష్టిరపీడిత దంపతులను రక్షించాను. అందుకు నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది” అన్నాడు.

“మీరు నన్ను సర్వాశసం చేసారు. పీటిమీద బ్రతికే నాకు జీవనాధారం లేకుండా చేశారు. ఇప్పుడు నేను ఇంటింటికి వెళ్ళి ఖిడ్జమెత్తుకుంపేగాని నా పొత్తు గడవదు” అంటూ పీటర్ శోకాలు మొదలుపెట్టాడు.

అప్పుడు శాంకో పీటర్ ఒడార్చుతూ “నువ్వేమీ దిగులుపెట్టుకోక! మా యజమానుడు దీనులను ఆదుకునే భూతదయాపరుడు. నీకెంత నష్టం జరిగిందో అంత సొమ్ము యిచ్చేస్తాడు” అన్నాడు.

పీటర్ డాన్ కిఫ్కోటు ముఖంవంక దీనంగా చూశాడు.

“అవును!....ముమ్మాతీకి నేను దీనఃస రక్షకుడనే! నా సేవకుడు చెప్పిన దానిలో అఱుమాత్రం కూడా అసత్యంలేదు. దుష్టులను శిక్షించాలనుకున్నాను. శిక్షించాను!....నీకు జరిగిన నష్టం ఎంతో చెప్పు” అన్నాడు.

పీటర్ తన నష్టానికి పదింతలు హోచ్చుగా చెప్పాడు. ఆ డబ్బును పీటర్కు యివ్వాలసిందిగా తన సేవకుడికి ఆణ్ణ జారి చేశాడు కిఫ్కోటు. శాంకో ఆ డబ్బు పీటర్కి యిచ్చేశాడు.

తెల్ల వారిన తర్వాత పూరుషు ఇంటినుండి వాళ్ళిడ్డరూ తిరిగి ప్రయాణం సాగించారు.

ఆ విధంగా కొన్నిరోటులు ప్రయాణం చేసిన తర్వాత శాంకోపాంజా తన యజమానితో యిలా అన్నాడు :

“ప్రభూ! మన ప్రయాణం నిరంతరం సాగుతూనే వుంది. రోటులూ, వారాలూ, నెలలూ గడిచిపోతూనే వున్నాయి. మన లక్ష్యం ఏమిలో తెలియదు. మనం ఏమి సాధించాలనుకుంటున్నామో తెలియదు. దానివల్ల మీకు ఒనగూడే ప్రయాణం ఏమిలో కూడా నాకు అర్థంగావడంలేదు. మనకు రుచికరమైన భోజనం లేదు. రుచికరమైన పాసీయాలు లేవు. కటీక నేలమీదనే శయనిస్తున్నాము. హాయిగా ఇంటికిపోయి బ్రతుకు వెళ్ళబుచ్చడమే జ్ఞమమని నాకు తోస్తున్నది. దయచేసి నా జీతం లెక్కకట్టి యిచ్చేయండి. నేను ఇంటికి పోతాను” అన్నాడు శాంకోపాంజా.

అప్పుడు డాన్ క్రైకోట్ టు వేదాంతిలా నవిష్టి “చూడు శాంకో! నీది పట్టి మట్టిబుర్ర సుమా! నువ్వు నిజంగా తెలివిలేని గాడిదపు. నా లక్ష్మిం వీరాధివీరుచ్చీ కావడం!.... అయ్యాను కదా!.... అంతకుమించిన ‘సింహాయోధు’ ఖిరుదాన్నికూడా పొందగలిగాను. నాకు ఇంకేం కావాలి?.... అయితే నా ఈ శ్రమ యావత్తూ నీ కోసమే” అన్నాడు.

శాంకోపాంజా నోరు వెళ్ళిపెట్టి “నా కోసమా ప్రభూ? అదెలా?” అని ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“అవును! నీ కోసమే నా కృషి యావత్తూ! యోధుడనేవాడు ఇచ్చిన మాట నిలబెట్టుకుంటాడు. నీ కోంక సెరవేరుసానని వాగానం చేసాను. నా మాట నిలబెట్టు కుంటాను. నిన్నోక పెద్ద దీవికి గవర్నర్ ని చేస్తాను. అది త్వరలోనే జరుగుతుంది. నా మాట నమ్మి!?” అన్నాడు క్రైకోట్ టు.

అది వింటూనే శాంకో ఉచ్చి తప్పిఖ్యాయ్యాడు.

“మహాప్రభో! మీ లక్ష్మిం ఏమిలో నాకు పూర్తిగా అర్థమెంది. ఇంతకు క్రితం అజ్ఞానంతో అన్నమాటలు పట్టించుకోకండి!.... ఈ సేవకుడు మీకు జీవితాంతం సేవలు చేస్తానే ఉంటాడు. గవర్నర్ పదవి దక్కినా దక్కుకున్నా సరే!” అన్నాడు వినయంగా.

డాన్ క్రైకోట్ టు సేవకుచ్చీ తమించాడు. తిరిగి ఇద్దరూ ప్రయాణం సాగించారు.

బికనాడు వాళ్ళిద్దరూ రాజమార్గం గుండా శబ్దులు చెప్పుకుంటూ తమ వాహనాలమీద నెమ్ముదిగా పస్తున్నారు.

అదే సమయంలో వారికి కొద్ది దూరంలో కొంతమంది మనుషులు గుర్రాల మీద పస్తూ కనిపించారు. వాళ్ళు మధ్యగా ఓ అందమైన యువతి సర్వాతంకార భూషితయే రాచరించి గుర్రం మీద పస్తున్నది. మిగిలినవారు రాజభటులు వాళ్ళు చేతులలో బల్లెలు ఉన్నాయి.

ఆయువతిని చూస్తానే డాన్ క్రైకోట్ టు ఆనంద పారవశ్శంలో మనిగి పోయి “శాంకో! ఓయి శాంకో పాంజా! అముగో నా హృదయాదిదేవత! దల్చినియా రాకుమారి! నన్ను ఆచ్ఛానించేందుకు మంది మార్పలంతో పస్తున్నది. నువ్వు ఆ కంచరగాడిదను దిగి తష్ణణం రాకుమారి వద్దకు వెళ్ళు! .... సేవకో నా మనో

వాంచ ఏమిటో ఆమెకు వినిపించు వెళ్లు! వెళ్లు!” అంటూ తొందర పెట్టాడు.

శాంకో చప్పున వాహనాన్ని దిగి వాళ్ళముందుకు పరిగెత్తుకొంటూ వెళ్ళాడు ఆ యువతి ముందు మోకచిల్లాడు.

“ఎవరు నువ్వు? అంది ఆ యువతి.

“డల్సినియా రాకుమారికి జయము! జయము! ఘనత వహించినరాకుమారీ” నేను ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగాంచిన మహాయోధుడూ పీరాగ్రేసరుడు అయిన డాన్ క్రైక్స్ ట్ ప్రథము సేవకుడను! అరుగో! వారు అక్కడ తమ అశ్వరాజం మీద ఉపవిష్టులై ఉన్నారు. వారి సందేశం తమతో మనవి చేయున్నారు....”

“ఏమిటా సందేశం?” అంది ఆ యువతి.

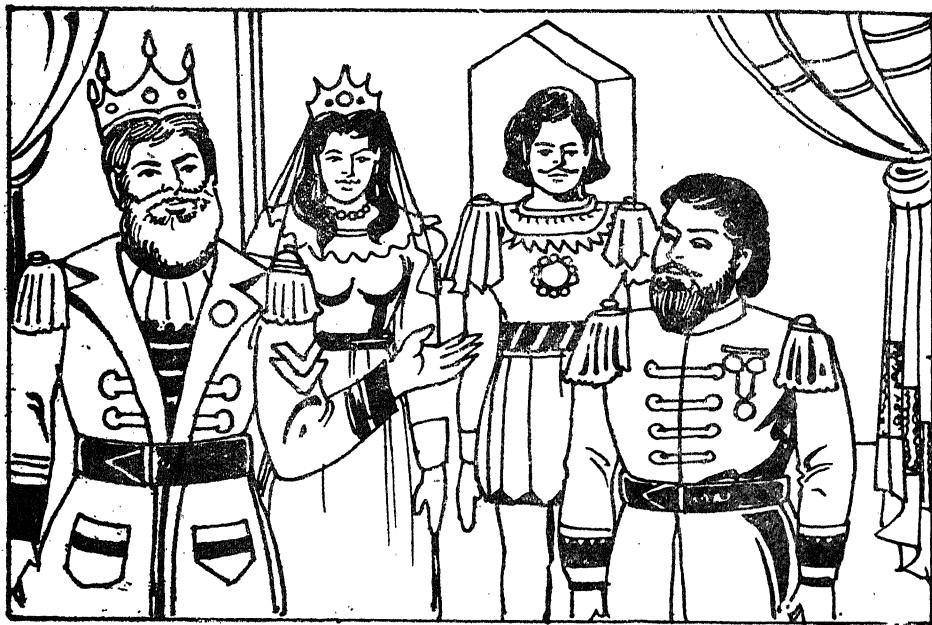
“మోధాగ్రేసరుడైన డాన్ క్రైక్స్ ట్ డల్సినియా రాకుమారి సేవలు చేసేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నాడు. అని మా యజమానుడు మీతో చెప్పమన్న సందేశం రాకుమారీ!” అన్నాడు శాంకో.

వాసవానికి ఆమె ఓ ప్రథమ భార్య ప్రథమ కూడా ఆమె సరసనే ఉన్నాడు. శాంకో చెప్పిన మాటలు మహారాణికి కోపం తెప్పించాయి. ఆమె శాంకోతో ఏదో చెప్పబోయేంతలో మహారాజు ఆమెను వారించాడు. మహారాజు మహారాణి కొంత సేపు రహస్యంగా ముచ్చటించుకొన్నారు. మహారాజు డాన్ క్రైక్స్ ట్ పేరును ఇంతకు క్రితమేవిని ఉన్నాడు.

ఎవరో గవర్నర్ సింహాన్ని బహుమానంగా పంపింది ఈ ప్రథమవై!

అప్పుడు మహారాణి శాంకోను లేవమని చెప్పి “నేను అటువంటి సింహా యోధుడ్ని కలుసుకోవాలని ఎంతో కుతూహలపడుతున్నానని మీ యజమానితో చెప్పు!” అంది.

శాంకోపాంజా వేగంగా వచ్చి మహారాజి సందేశాన్ని తన యజమానికి వినిపించాడు. అప్పుడు క్రైకోవ్ తన గుర్రం మీద వేగంగా వాళ్ళవద్దకు పచ్చాడు. అక్కడ ఆతృతగా గుర్రాన్ని దిగబోయి నేలమీద వెల్లకిలా పడిపోయాడు. అతడికి సహాయం చేయవలసిందిగా మహారాజు తన సేవకులను ఆఘాపించాడు. వాళ్ళ క్రైకోవ్ ను లేవదీసి నిలుచుండపెట్టారు.

ప్రభు దంపతులతో క్రైకోవ్, శాంకోపాంజా

“యోధాగ్రేసరా! నిన్నా, నీ సేవకుడినీ మా కోటకు ఆహాయ్నిస్తున్నాను. మీరు తప్పకుండా మా ఆతిధాయాన్ని స్వీకరించి మరి వెళ్ళాలి. ఇది మా కోరిక!” అన్నాడు మహారాజు.

క్రైకోవ్ వాళ్ళ ఆహోనాన్ని సంతోషంగా అంగికరించాడు. అందరూ కలిసి కోటు చేరుకున్నారు. డాన్ క్రైకోవ్, శాంకో పొంచాలు రాజదంపతులతో కలిసి వించు భోజనాన్ని ఆరగించారు.

కొన్నాళ్ళపాటు ఆ జల్లల్ని రాజభవనంలోనే ఉంచి వాళ్ళ మాటలూ, చేష్టలూ విని ఆనందించాలనీ, చూసి సంతోషించాలనీ ఓ విధంగా కాలజైపం చేయాలనీ రాజదంపతులు ఓ నిశ్చయానికి వచ్చారు.

భోజనాలు అయిన తర్వాత “యోధాగ్రేసరా! మీరు మా అతిథులు! అందునా ‘సింహాయోధ’ ఖిరుదాంకితులు మిమ్ము సన్నానించడం మాకరప్యంగా భావిస్తున్నాము. మీ మనసులో ఏదెనా కోరిక ఉంపే చెప్పండి. దానిని తప్పక తీరస్తాము” అన్నాడు మహారాజు క్రైకోవ్తో.

అప్పుడు క్రైకోవ్ యిలా అన్నాడు: “ప్రభూ! నాకు కోరికలంటూ ఏమీ లేవు. కానీ, నా సేవకుడికి ఓ కోరిక ఉండిపోయింది. దానిని సెరవేరుస్తానని అతడికి వాగ్దానం చేసాను. నా మాట నిలచెట్టండి. నా కంతేవాలు!”

“అది ఎంతటి కష్టతరమైనా సరే సెరవేర్పుగలనని వాగ్దానం చేస్తున్నాను. మీ సేవకుని కోరిక ఏమిటో చెప్పండి.” అన్నాడు మహారాజు.

శాంకోపొంచాకు కావలసిన గవర్నర్ పదవి గురించి మహారాజుకు వివరించి చెప్పాడు డాన్ క్రైకోవ్.

“మా రాజ్యాన్నికి చెందిన ఓ పెద్ద దీవికి శాంకోపొంచాను గవర్నర్గా ప్రకటిస్తున్నాము. అతడు రేపు ఉదయాన్నే సర్వ లాంచనాలతో ఆ దీవికి ప్రమాణమై వెళతాడు!” అన్నాడు మహారాజు.

తన వాగ్దానాన్ని నిలచెట్టుకున్నాందుకు డాన్ క్రైకోటు ఎంతో సంతోషించాడు.

తను నిజంగానే ఓ పెద్దదీవికి గవర్నర్ కాబోతుస్వందుకు శాంకోపాంజా ఎంతో ఆనందించాడు.

వాళ్ళను ఆ విధంగా ఆటపట్టించి తమ సరదా తీర్చుకుంటున్నందుకు రాజు దంపతులు కూడా ఆనందంతో మునిగిపోయారు.

8

తెల్ల వారింది కోటయావత్తూ చాలా హడావిధిగా ఉంది. శాంకోపాంజాకు విట్టువైన దుష్టులు యివ్వబడ్డాయి. ఇతర లాంచనాలు భరించిన శాంకో గవర్నర్గా తయారయ్యాడు.

కొంతమంది రాజోద్యేగులను ఏర్పాటు చేసివారికి చెప్పవలసిన విషయాలు చెప్పి వారితోబాటు శాంకోపాంజాను మహారాజుగారు ఆ దీవికి పంపించారు. శాంకో మొట్ట మొదటిసారిగా ఉత్తమశాఖన్ని అధిరోహించి గవర్నర్ పదవిని చేపట్టడానికి రాజుకు విషయాలు దేరాడు. గవర్నర్గా ఏవీ విధులు నిర్వహించాలో తన క్రింది అధికారులనూ, అనుచరులనూ, సేవకులను ఏ విధంగా చూసుకోవాలో ఆ విషయాలను డాన్ క్రైకోవ్ తన సేవకుడికి వివరించి చెప్పాడు. ప్రభువుకు విధేయత చూపించాలని పెచ్చరించాడు.

కొన్నిరోజుల ప్రయాణం తర్వాత వారు ‘ఛారటార్యై’ దీవికి చేరుకున్నారు.

ఆ దీవిలోని అధికారులు తమ నూతన గవర్నరు అయిన శాంకోపాంజాకు

ఫున్మెన స్వాగతం పలికారు. ముఖ్యమెన తాళం చెపులను అతడికి సమర్పించాడు. అధికారులు శాంకోను చర్చికి తీసుకుపోయారు.

ఆక్కడ శాంకోపాంజాచేత గవర్నర్ గా పదవి ప్రమాణ స్వీకారం చేయించారు. తర్వాత కోటు తీసుకుపచ్చి గవర్నర్ గా ఉన్నతాసనవమీన కూర్చుండ బెట్టారు.

ఎట్లకేలకు శాంకోపాంజా ‘బారటార్స్’ దివికి గవర్నర్ అయ్యాడు. అతడు గవర్నర్ పదవి చేపట్టిన మొదటిరోజునే న్యాయం కావాలంటూ కొంతమంది వచ్చారు.

“ఏమిటి మీరు చెప్పుదలుచుకున్నది?” అని శాంకోపాంజా వాళ్నను ప్రశ్నించాడు.

వాళ్నలో ఒకడు పల్లెటూరివాడు. మరొకడు బట్టలుకుట్టే దళ్లివాడు.

“ఈ రైతు నాచేత కొన్ని టోపిలు కుట్టించుకున్నాడు ప్రభా!.... అయితే కుట్టినకూలి మాత్రం యివ్వకుండా ఎగవేసాడు” అని దళ్లివాడు చెప్పాడు.

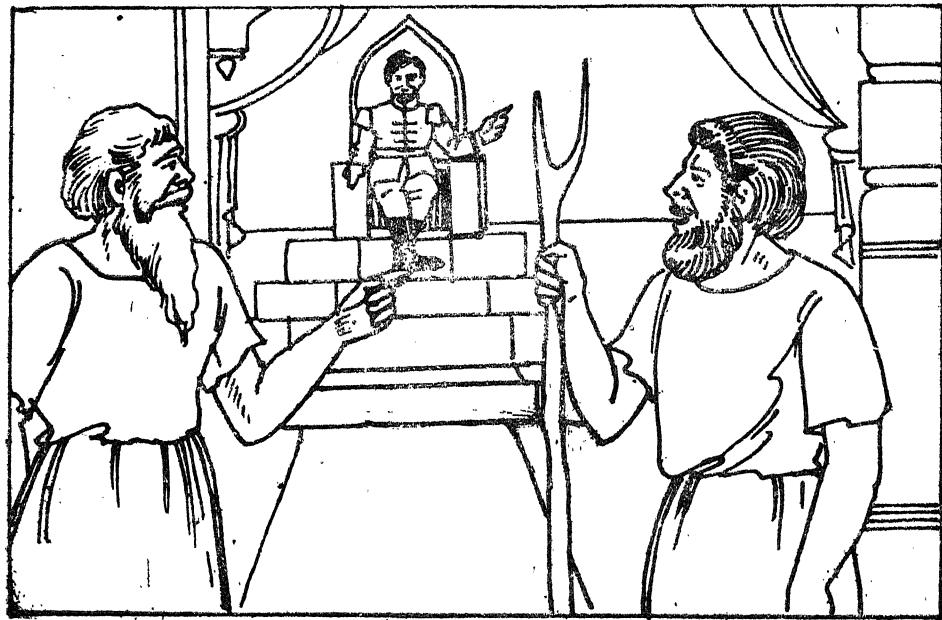
“నేను టోపిలు కుట్టకముందే కూలి డబ్బులు యిచ్చేసాను ప్రభా! కుట్టిన తర్వాత మళ్ళీ కూలిడబ్బులు అడుగుతున్నాడు. న్యాయం మీరే నిర్ణయించండి” అన్నాడు రైతు.

శాంకోపాంజా కొంతసేపు ఆతోచించి “ఇది చాలా జటిలమైన సమస్య!.... దినికి ఒక్కటే ఉపాయం వుంది. దళ్లివాడు కుట్టినకూలి సష్టుచోవాలి. పల్లెటూరి రైతు టోపిలగుడ్డను సష్టుచోవాలి. ఆ టోపిలను చెరసాలలోవున్న తైదీలకు అంద జ్ఞేయాలి” అంటూ తీర్చి చెప్పాడు.

తర్వాత ఇంద్రరు ముసలివాళ్న ముందుకొచ్చారు.

“మీ తగువు ఏమిటి?” అని అచిగాడు శాంకో.

“ప్రభూ! నేను ఇతడికి వంద సుపర్ణులు ఆప్సుగా యిచ్చాను. బాకి గురించి అడిగితే ‘నీ బాకి సొమ్ము యుచ్చేసొను. భగవంతుని సాక్షిగా నేను నీ కేమీ బాకితేను’ అంటున్నాడు” అని ఒక వృథుడు చెప్పాడు.

సరియైన తీర్పు చెప్పిన శాంకో పొంజు

రండవవాడు, మొదటివాచికన్నా వృథుడు కావడంవల్ల క్రింతగా చేసు కుని వచ్చాడు.

“నువ్వు ఇతడికి ఏమీ బాకితేని విషయాన్ని భగవంతుని సాక్షిగా మరిక

సారి యా సభలో చెప్పా?” అన్నాడు శాంకో.

రెండవ వృథదు అటు యటు చూసి, తన చేతిలోని పొడవాటి క్రైను, మొదటి వృథడికి పట్టుకోమని యిచ్చాడు.

ఆ తర్వాత రెండు చేతులు ఓచోడించి పైకి చూస్తూ “నేను ఇతడి బాకిని తీర్చేసాను. భగవంతుని సాక్షిగా నేను ఇతడికి ఒక్క రాగినాణం కూడా బాకిలేనని ప్రమాణంచేసి చెప్పగలను” అన్నాడు.

శాంకోపాంచాకు ఎలా తీర్చ చెప్పాలో తెలియలేదు. అలా ప్రమాణం చేసిన మరుషణం రెండవ వృథదు మొదటి వృథడి చేతిలోని తన క్రైను తీసు కున్నాడు.

శాంకోపాంచా అది చూశాడు. అతడి బురైలో ఏదో ఆలోచన తజుకున్న మెరిసింది.

సభలోవున్న రాజభటులతో “ఆ ముసలివాడి వద్ద వున్న క్రైను తీసుకుని, దానిని మధ్యకు విరగ్గొట్టండి” అని ఆళ్ళాపించాడు.

భటులు అలాగే చేసారు. వెంటనే విరిగిన క్రైనోనుండి వంద బంగారు నాణీలు గల్లుమంటూ నేలమీద పడ్డాయి. రెండవ వృథదు సిగ్గుతోనూ, అవమానం తోనూ తలవంచుకున్నాడు.

“ఆ సొమ్మును మొదటి వృథడికి యిప్పు. అంతేకాదు అపరాధ రుసుము క్రింద ఓ పాతిక సువర్ణనాణేలను కూడా చెల్లించు” అని తీర్చ చెప్పాడు శాంకో.

“టిప్పా! మన నూతన గవర్నర్ గారు ‘కింగ్ సాల్యూన్’ అంతటి ప్రణా వంతులు” అని సభలోని వారంతా శాంకోను ఆకాశానికి ఎత్తేసారు.

ఆ మధ్యాహ్నం సూతన గవర్నర్ భోజనం బల్లవద్ద కూర్చున్నారు. బల్ల మీద ఎన్నో రుచికరమైన పదార్థాలు ఉన్నాయి. వాటి మధురమైన వాసనలు శాంకోపాంజాకు నోరూరించాయి.

శాంకో భోజనం చేయడానికి సిద్ధపడ్డాడు.

అంతలో ఓ అధికారి ముందుకొచ్చి “ఖనత వహించిన గవర్నర్ మహా శయా! ఒక్కుషణం ఆగండి! రాజవైద్యులువచ్చి మిమ్మల్ని పరీక్ష చేస్తారు. పదార్థాలు తినదగ్గవో కావో నిర్ణయిస్తారు. అప్పుడు మీరు భజింపతగ్గ పదార్థాలను సేవకులు వడ్డిస్తారు” అని చెప్పాడు.

“అలా ఎందుకు చేయడం?” అని శాంకో అడిగాడు.

“అలా చేయడం ముఖ్యం! మీ జీవితం మాకు అతి విలువైనది. మీకు ఎటువంటి ప్రమాదం జరుగకుండా రక్షించుకోవడం మా విధ్యక్త భర్తాం!” అన్నాడు అధికారి.

శాంకో హొటలో ఎలుకలు పరిగెడుతున్నాయి. అయినా ఏం చేస్తాడు పాపం! తప్పదు కదా!

అరగంట గడిచిన తర్వాత రాజవైద్యుడు వచ్చాడు. ముందుగా శాంకోను పరిక్షించాడు. ఆ తర్వాత బల్ల మీద ఉంచిన పదార్థాలను పరిక్షించాడు.

“గవర్నర్గారి శరీరంలో రుగ్కుత ఉన్నట్లు కనిపిస్తున్నది. వారు ఈ ఘూటకి ఎండిన రోట్లు, బంగాళాచుంపల తూర తిని ఇన్ని మంచినీట్లు తాగాలి. మత్త పాసియం పనికిరాదు.” అని చెప్పి వైద్యుడు వెళ్లిపోయాడు.

గవర్నర్గారికి సేవకులు అవే వడ్డించారు. మిగతా పదార్థాలను వంట గదిలోకి తీసుకుపోయారు.

శాంకోకు కళ్ళనీళ్ళు పర్యంతమైంది. ‘తనకు రుగ్గుత ఏమిలి?....’ అను తున్నాడు.

ఆ రోజుకు ఎండురోట్లోనే కాలజ్యేపం చేసాడు. ఆ రోజేకాదు. రోజు అదే తంతు!.... వైద్యుడి మీద శాంకోకు విషరితమైన కోచం పచ్చెది. - అయినా వంచేయగలడు?

ఆ విధంగా పక్కం రోజులు గడిచిపోయాయి!

‘తనకు అధికారం ఉంది. చేతినిండా నౌకర్లూ, చాకర్లూ ఉన్నారు. తినేందుకు రుచికరమైన పదార్థాలు అనేకం ఉన్నాయి. అయినా తినదానికి అద్విత్యం లేదు. వైద్యుడికి నా మీద ఏదో బద్దవైరం ఉన్నట్టుంది. నన్ను ఏది తిననీయడం లేదు. దానికి అధికారులు వల్లాను పలుకితున్నారు. రాజువైద్యుడిన్నిచంపిపోరేస్తాను.’ అనుకున్నాడు శాంకో.

తిండిలేక శాంకో బాగా చికిత్సపోయాడు!....

అదే సమయంలో ప్రభువు వద్దనుండి వార్తాపశుడు వచ్చి ఓలేబను శాంకోకు యిచ్చాడు.

ఆ లేఖలో యులా ఉంది! “గవర్నర్ మహాళయా! నిన్ను చంపడానికి కొంతమంది శత్రువులు ప్రయత్నిస్తున్నారు. వారు మీ మీద ప్రచుర్స్తుంగా దాటి చేయవచ్చును. లేదా ఆఫోర్ పదార్థాలలో విషం కలిపి చంపవచ్చును. కనుక మీరు అప్రమత్తంగా ఉండడం మంచిది!” అని!

శాంకో మనసు మనసులో లేదు. పనిచ తిడి ఎక్కువ కావడం పలనా భోజనం సరిగా చేయకబోవడం వలనా, మానసిక అందోళన వలనా అతడు బాగా సీరసించిపోయి లేవలేని స్థితికి వచ్చాడు. ఆ దీవిలోని కోఱలో అతడి కీవితం దుర్వ రంగా తయారైంది.

ఒకనాడు అధికారులు కొండరు శాంకోను కలుసుకుని “గవర్నర్ మహా శయా! శత్రువులు మన దీవిలో ప్రవేశించారు. మీరు తణ్ణిం ఆయుధాలు భరించి మన నేవకు నాయకత్వం పహించండి! శత్రువులను చీల్చిచెండాడి మన దీవిని రక్షించండి” అన్నారు.

ఆ పరిస్థితిలో ఏం చేయాలో శాంకోకు తోచలేదు. మరుకుణంలో కొంత మంది సైనికులు అక్కడికి వచ్చారు. వాళ్ళ చేతుల్లో ఓ ఖడగం, డాలూ, కపచం, లిల్లెం ఉన్నాయి. వాళ్ళ శాంకోను నిలుచుండజిట్టి, శిరస్తారీణం కపచం తోడిగారు. డాలూ, కత్తి చేతికి యిచ్చారు.

యుద్ధ ఛైత్రంలో పెద్ద యుద్ధం జరిగింది. ఆ యుద్ధంలో శాంకోకు గాయాలు ఫాగా తగిలాయి. అతడు మూర్గపోయాడు.

కొంతసేవటికి శాంకోకు తెలివి వచ్చింది. కశ్ము తెరిచి చుట్టూ చూసాడు. అక్కడ ఎవరూ తేరు. తనకు యిన్ని మంచినీళ్ళు యిచ్చేవారు కూడా లేకపోయారు.

‘ఇదేమి గవర్నర్ పదవి! దీనికన్నా కలో గంజో తాగి పూరిగుడిశాలో పడి ఉండడమే ఎన్నోరెట్లు మెరుగు. నాకి గవర్నరు పదవి అవసరం లేదు.’ అను కన్నాడు శాంకో.

ఆతి ప్రయాస మీద కోటకు చేరుకున్నాడు.

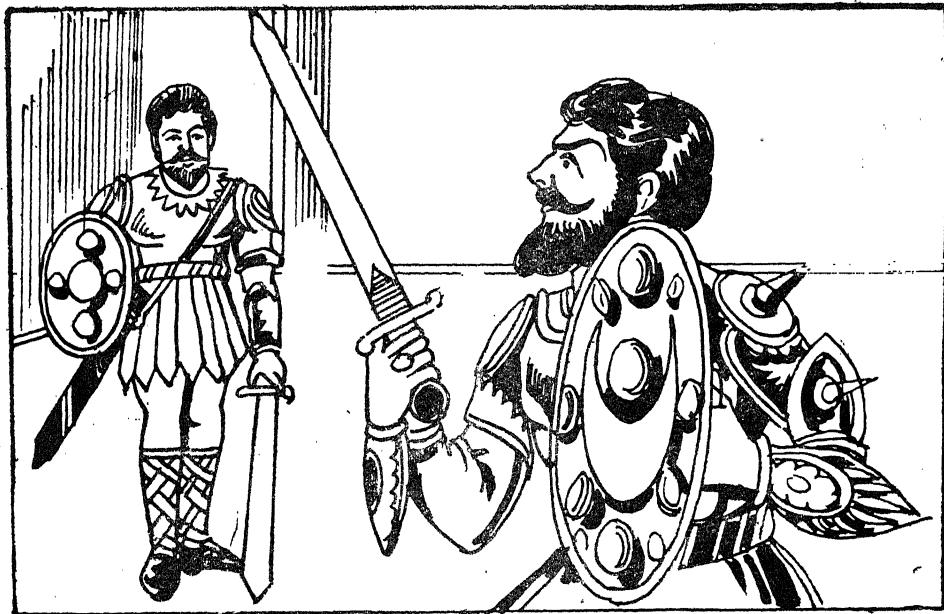
“మనం విజయం సాధించాం ప్రభూ!” అన్నారు అధికారులు.

“నాకు మీ విజయమూ వద్దు. గవర్నర్ పదవీ వద్దు. నా పదవికి రాజీనామా చేస్తున్నాను.” అన్నాడు శాంకో.

పెంటనే విలువైన దుష్టులు విడిచి తన పాతబట్టులు భరించాడు. తన ప్రభువు వద్దనుండి తెచ్చుకున్న అక్కాన్ని అధిరోహించి తిన్నగా ప్రభువు వద్దకు

వచ్చాడు. డాన్ క్రైక్‌న్స్ అక్కడే ఉన్నాడు. అతడితో తను పడినకష్టాలను చెప్పుకుని, తనకి గవర్నర్ పదవి అవసరం లేదని మనవి చేసాడు.

ఆ తర్వాత ఇద్దరూ తిరిగి తమ తమ వాహనాలమీద ప్రయాణం సొగిం చారు.

డాన్ క్రైక్‌న్స్ చంద్రయోధునితో పోలాడటం

వాళ్ళు ఆ విధంగా కొంతదూరం వెళ్ళిన తర్వాత ఒక యోధుడు శిరస్తాణం కవచం ధరించి ఉత్తమాశ్వం మీద వస్తూ వారి కంటబడ్డాడు.

“ఇదుగో డాన్ క్రైక్‌న్స్! నువ్వు మహాపీరుడైనే నాతో యుధం చేసి నన్న జయించు చూదాం!” అన్నాడా యోధుడు.

డాన్ క్రిస్తోఫ్ యుధ్యానికి సిద్ధమయ్యాడు!

“నాదొక షరతు!....” అన్నాడా యోధుడు.

“విమిటది?”

“నేను జయిస్తే నువ్వు సాహసయాత్రలు విరమించుకుని తిరిగి సీ గ్రామం పెళ్ళి ప్రథాంత జీవనం గడపాలి. నువ్వు జయిస్తే జీవితాంతం నీకు సేవచేస్తూ గటుపు తాను.” అన్నాడు యోధుడు.

డాన్ క్రిస్తోఫ్ దానికి అంగీకరించాడు. ఇహరికి ద్వ్యంధ్య యుద్ధం ప్రారంభ ఘంధి. కొంతసేవు గడిచిన తర్వాత క్రిస్తోఫ్ నెలిపేద పడిపోయాడు. అతడు ఓడినట్టు అంగీకరించాడు.

ఆ గెలిచిన యోధుడు ఎవరోకాదు. పూర్వం డాన్ క్రిస్తోఫ్ చేతిలో ఓడి పోయిన అద్భుత యోధుడే!

ఇచ్చిన మాట మేరకు డాన్ క్రిస్తోఫ్ శాంకోను వెంటబెట్టుకుని తన గ్రామం చేరుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత కొద్దిరోజులకే విషజ్యోరం సోకి డాన్ క్రిస్తోఫ్ మరణించాడు. అతడు తన వీలునామాలో ఆస్తిలో సగభాగం తన మేనకోడతికి, సగభాగం శాంకోపాంజాకు చెందేటట్టు రాశాడు.

